

पाठ्य वस्त्रा....

प्रेममगांध दुःख खूपय वदनादाया ...
पापल्या कडे कास क्लपाग तो एक नोक्कु आहे आणि तो प

आपल्या कड काम करणारा ता एक नाकर आह. आण ता प्रामाणिक आहे अशीच त्याची समजूत होती. ते भोलाकुमार याला आपल्या घरच्या सदस्यासारखेच मानत होते. परंतु भोलाकुमार हा इंदूला आपल्या प्रेमजळ्यात अडकवून बरखा राय याचा जावार्ह बनू इच्छित होता. इंदुकडे तो मनाने आणि शरीराने आकर्षित झाला असल्याने तो तिच्याशी लगट वाढवित होता. ती ही त्याच्यावर मनापासून प्रेम करत आहे हे त्याने ओळखले होते. म्हणून त्याने तिला एक मोबाईल ही घेऊन दिला होता. वेळ मिळेल त्यावेळी ते दोघे मोबाईलवरीत चॅटिंग करीत होते. गेल्या एक दीड वर्षापासून त्याचेत काही तरी शिजत आहे याची कुणकुण अलिकडे इंदूचा भावाला लागली होती. भोलाकुमार हा आपल्या बहिर्णीला प्रेमाच्या जाळ्यात अडकवून तिला नादाला लावत आहे हे समजाताच तो भोलाकुमारवर चिडला होता. त्याने ही गोष्ट आपल्या वडिलांना सांगितली होती. त्याना ही भोलाकुमारचे कासामे समजल्यावर ते ही त्याचेवर चिडले होते. इंदूच्या वडिल आणि भावाला त्या दोघांचे प्रेमसंबंध मान्य नव्हते.

गावळा पालास भालाकुमार याचा शाध घेत असताना तो पालासाना करच मिळून आला. लोणाबळा पोलीसांनी त्याला वाब्यात घेऊन

१०८ वे १०९ वे ११० वे १११ वे ११२ वे ११३ वे

ફોન્ડમેન્ટ સંદર્ભ

केलेली होती. तोच या संपूर्ण प्रॉप्रिटीचा खानविलकर याच

मालक होता. तो नीलीमा याचेकडे वेळेवेळी लक्ष देत होता. तो मुंबई येथे राहयला असल्याने अधून मधून तो आपल्या मालवण या गावी आला की आत्या नीलीमा खानविलकर याचेकडे येवून जात होता. त्याची काळजी घेणेसाठी म्हणून त्याने शालीनी सावंत यांना नेमले होते. रविवार दि. ३१ ऑक्टोबर २०२१ रोजी सकाळी या दोन्ही वयोवृद्ध महिलांचा राहत्या घरात निर्यूणपणे खून झाल्याचे उघडकिस आले. त्या दोघीचा कुणी तरी अज्ञातांना धारदार हत्याराने गळा चिरून खून केला होता. त्या दोघीचे मृतदेह किचनमध्ये रक्ताच्या थारोळ्यात पडले होते. मयत नीलीमा खानविलकर याच्या अंगावरील सोनाचे दागिणे तेसेच होते. तर बाजुलाच रक्ताने माखलेला कोयता ही पडला होता. या घटनेची माहिती सांवतवाडी पोलीसांना समजाताच ते तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले. या दोन वयोवृद्ध महिलाच्या हत्येने सांवतवाडी शहर हादरून गेले होते. प्रॅप्रिटीच्या वादातून की चोरीच्या उद्देशाने त्याचा खून केला याचा तपास पोलीस करीत असताना संशयीत आरोपी पोलीसांच्या नजरेत असून ही तो सापडत नव्हता. घटनास्थळी तसा कोणाताच पुरावा व सीसीटीव्ही कॅमेरे नसल्याने घटनेचा तपास करण्यात पोलीसांना अडचणी येत होत्या. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना अखरे या घटेनंतर १५ दिवसांनी या घटनेचा उलगडा करण्यात पोलीसाना यश आले. या घटनेतील संशयीत आरोपी पहिलांदा पोलीसांना सापडला होता. त्याचेकडे या घटनेची चौकशी पोलीस करत असताना त्याने विष पिऊन आत्महत्या करण्याचा प्रयत्न केला होता. नंतर त्याला उपचारासाठी दवाखान्यात दाखल केले असता तेथून ही तो पळून गेला होता. अखेर पोलीस त्याचा शोध घेत असताना तो ठाणे मुंबई येथे एका एसटी बस मध्ये चढत असताना सांवतवाडी पोलीसांनी त्याला जेरबंद केले. त्याला ताब्यात घेतले असता त्याने या दोन्ही वयोवृद्ध महिलाच्या हत्येची कबुली देवून आपण कर्जबजारी झाल्याने कर्ज फेडणेसाठी म्हणून नीलीमा खानविलकर याच्या गळ्यातील दागिने चोरण्याच्या उद्देशाने नीलीमा खानविलकर (८०) आणि शालीनी सांवत (वय ७५) याचा खून केल्याचे कबुल केले. या घटनेचा सांवतवाडी पोलीसातून मिळालेली माहिती अशी... नीलीमा खानविलकर या उभाबाजार परिसरात एकटच्या राहत होत्या हे कुशल टंगसाठी याला माहित होते. तो त्याच्या परिचयाचा होता. व्यवसायाने तो सोनाराचे काम करीत होता. या व्यवसायात त्याला नुकसान झाल्याने तो कर्जबजारी झाला होता. तो पत्तीसह त्याच्या जवळच्या परिसरात राहत असल्याने त्याचे समितीला यात्रा नाही आणारे ऐसे ऐसे तात्परी असली यात्रा

खानविलकर याच्या घरा सारखे यंग जाण हात. ता त्याना आजा म्हणत होता. त्याची विचारपूस करण्याच्या नावाखाली तो सारखा त्याच्या घराकडे येत असल्याने नीलीमा या देखील त्याला आपल्या मुलासारखेच मानत होत्या. बोलण्याच्या ओद्यात त्या त्याला आपल्या घरची सगळी कहाणी सांगत होत्या. त्याला त्याला असे समजले होते की, नीलीमा या त्याच्या पतीच्या निधनानंतर जुन्या घरात एकटयाच राहयला आहेत. जुन्या घराव्यतरिक त्याची १८ गुणे जागा ही तशीच पडून आहे. ही सगळी प्रॉप्रीटी त्यांनी आपल्या पश्यात आपला भाचा नंदू पार्टे याच्या नावावर केली आहे. तो मुळचा मालवण येथील असला तरी तो कामाच्या निमित्याने मुंबई येथे राहत असल्याने अधून मधून तो त्याचेकडे येऊ जात होता. नीलीमा याचे अंगावर सोन्याचे दागिने भरपूर होते. त्याची भुरळ कुशल टंगसाळी याला पडली होती. तो व्यवसायाने सोनार असल्याने त्याचेकडील दागिने किंती आहेत त्याची किंमत किंती होते याचा त्याला अंदाज आलेला होता. तो व्यवसायात कर्जबाजारी झाल्याने देणेकी त्याच्या मागे लागले होते. त्यामुळे तो घरात कमी आणि खानविलकराच्याकडे जास्त राहत होता. नीलीमा खानविलकर यांना त्याच्या परिस्थीतीची कल्पना नव्हती. किंवा तो कर्जबाजारी आहे याचा त्यांना अंदाज आला नव्हता. खेरे तर त्याने मुद्दमच त्यांना आपली खरी माहिती कधीच सांगितली नव्हती. वयोवृद्ध खानविलकर या त्याचे घरी एकटच्या राहत असल्याने त्याची कळजी घ्यायला त्याचा भाचा नंदू पार्टे याने केअर टेकर म्हणून शालीनी सावंत या महिलेले ठेवले होते. शालीनी या देखील वयोवृद्ध असल्याने त्याची सोबत खानविलकर यांना होत होती. घरच्या कामाबोरबरच नीलीमा याची कळजी घेण्याचे काम त्या करत होत्या. त्या दोघीना ही जेवणचा डबा हा शालीनी सावंत याचा मुलगा राजू सावंत हा आणून देत होता. शनिवार दि. ३० ऑक्टोबर रोजी रात्री ८ वाजणेच्या सुमारास शालीनी याचा मुलगा राजू सावंत हा त्याना नेहमी प्रमाणे जेवणचा डबा देणेसाठी आला होता. त्याला त्यांनी आत येण्यास सांगितले परंतु त्याने त्यावेळी घराच्या बाहेरच डबा ठेवून तो निघून गेला. त्यानंतर नीलीमा यांच्या तब्येतेची चौकशी करण्यासाठी त्या भागातील नगरसेवक राजू मसुकर हे आले. काही वेळ ते त्याच्या बरोबर गपा मारून ते निघून गेले. त्यानंतर दुसऱ्या दिवशी म्हणजे रविवार सकाळी नीलीमा खानविलकर आणि त्याची केअर टेकर शालीनी सावंत याचा निर्घून खून झाल्याची माहिती सावंतवाढी पोलीसांना मिळाली. सकाळी ८.३०च्या दरम्यान त्याच्या घरचा दरवाजा बंद दिसल्याने शेजांच्यांना शंका आल्याने त्यांनी दरवाजा उघडून अतामध्ये प्रवेश करून पाहिले असता त्यांना त्या दोघीचा ही धारादार हत्याराने गळा चिरला असल्याचे दिसले. दोघी रक्ताच्या थारोळ्यात किचनमध्ये पडल्या होत्या. घटनास्थळी जिल्हा पोलीस अधीक्षक राजेंद्र दाभाडे, कणकवलीचे उपविभागीय पोलीस अधिकारी डॉ. नितीन काटेकर, पोलीस निरीक्षक शंकर कोरे यांनी घटनास्थळी भेट देवून घटनेची पाहणी केली. घटनास्थळी पोलीसांनी आगास जिल्हा पोलीस अधीक्षक राजेंद्र दाभाडे, कणकवलीचे उपविभागीय पोलीस अधिकारी डॉ. नितीन काटेकर, पोलीस निरीक्षक शंकर कोरे यांनी घटनास्थळी भेट देवून घटनेची पाहणी केली. घटनास्थळी पोलीसांनी आगास जिल्हा मुख्यालयातून रेख्यो नावाचे श्वान पथकाळा पाचारण केले. ते श्वान पथक उभाबाजार परिसरात घुटमळ्याने संशयीत आरोपीचा माग पोलीसाना सापडत नव्हता. त्यानंतर ते श्वान खानविलकर याच्या घरच्या मागच्या बाजुला गेले. तेथून ते घरात प्रवेश करून परत मुख्य रस्त्याला आले. याचा अर्थ संशयीत आरोपीने खून करून मुख्य रस्त्याने पळ काढला असावा अशी शंका पोलीसांनी व्यक्त केली. पोलीस या घटनेचा पंचनामा करीत असताना खानविलकर याच्या घरातील घटनास्थळी म्हणजे किचनमध्ये कोयता पडलेला दिसला परंतु त्यावर रक्ताचे कोणतेचे डाग नसल्याने आणि ठसे नसल्याने पोलीस ही बुचकाळ्यात पडले होते. पोलीसांनी घटनास्थळावरील बद्यांची गर्दी हटवून

रुणालयात पाठवून दिले. या घटनेची फिर्याद नगरसेवक राजू मसुरकर यांनी सावंतवाडी पोलीसात दिली. सावंतवाडी पोलीसांकारोबरच या दुहेरी खूनाचा तपास स्थानिक गुहे अन्वेषनचे पोलीस ही करत होते. ते या घटनेचा तपास करीत असताना पहिली शंका त्याना मयत खानविलकर याच्या घरी राहणाऱ्या केंझ टेकर शालीनी सावंत याच्या मुलगा राजू सावंतवर आली होती. कारण त्याचे त्याच्या घरी नेहमी येणे जाणे होते. तसेच शालीनी सावंत याचा वृद्ध भाऊ ही खानविलकर याच्या घरीच काही दिवस राहयला होता. याची माहिती ही पोलीसांना मिळाली होती. शालीनी सावंत या बाजारात फुले विक्रीचा व्यवसाय करीत होत्या. त्याचप्रमाणे त्या खानविलकर याची काळजी घेणेसाठी त्या त्याच्या घरीच राहत होत्या कदाचित चोरीच्या उद्देशाने त्याच्या मुलाने हा खून केला असावा अशी शंका पोलीसांना आली. पोलीसांनी त्याला ही चौकशीसाठी ताब्यात घेतले होत. परंतु त्याचेकडून काही गोष्टीचा उलघडा झाल्यावर त्याला सोडून देण्यात आले. मयत खानविलकर याचा खून प्रॉप्रीटीच्या वादातून झाला की चोरीच्या उद्देशाने झाला याचा तपास पोलीस करत असताना खानविलकर याच्याकडे कोण कोण येत होते याची चौकशी पोलीस करत असताना खानविलकर याच्याकडे त्याच्या शेजारी राहणारा कुशल टंगसाठी हा तरूण येत असल्याचे समजले. पोलीसांनी त्याला ताब्यात घेऊन त्याचेकडे चौकशी करत असताना तो पोलीसाना चुकवित दिशाभूल करणारी उत्तरे देत होता. त्याचेवर पोलीसाचा संशय बळावल्यावर पोलीस त्याचेकडे आधिक चौकशी करू लागले होते. आपल्यावर पोलीसाचा संशय असल्याचे त्याच्या लक्षात येताच त्याने विष पिऊन आत्महत्या करण्याचा प्रयत्न केला. पोलीसांनी त्याला लागलीच दवाखान्यात उपचारासाठी दाखल केले. तेथे त्याचेवर पाच सहा दिवस उपचार सुरु होते. उपचारानंतर पोलीसांनी त्याला परत चौकशीसाठी बोलविले असता तो पोलीसांना चुकवून पळून गेला. पोलीसांनी त्याचे मोबाईल कॉल लोकेशन तपासले असता सुरुवातीला त्याचे लोकेशन आंबोली घाटच्या खाली दाखवत होते. पोलीसांनी तेथे त्याचा शोध घेतला असता तो पोलीसांना सापडला नाही. तेथून तो बेळगावकडे पळून गेल्याची माहिती पोलीसांना मिळाली. पोलीस त्याचा शोध घेत असताना तो ठाणे मुंबईकडे गेल्याचे पोलीसाना समजले. याच दरम्यान कुशल टंगसाठी याने आपल्या पत्नीला फोन केल्याची माहिती ही पोलीसांना मिळाली होती. पोलीस पथक त्याच्या मागावर होते. ठाणे येथे तो एस्ट्रीबस मध्ये चढत असताना सावंतवाडी पोलीसांना दिसला. पोलीसांनी लगेच शिताफिने त्याला पकडले. त्याला घेवून ते सावंतवाडी येथे आले. त्याचेकडे त्यांनी चौकशी केली असता अखेर त्याने आपणच नीलीमा खानविलकर व शालीनी सावंत या दोघी वृद्ध महिलाचां त्याचेकडील सोन्याचे दागिने चोरी करण्याच्या उद्देशाने धारदार हत्याराने गळा चिरून खून केल्याचे कबुल केले. नीलीमा खानविलकर याच्या गळ्यातील सोन्याचे दागिने काढून घेत असताना त्यांनी विरोध केला त्यावेळी त्याने त्याचा गळा चिरला. त्या ओरेडल्यावर शालीनी सावंत या जाया झाल्या. त्या जायां झाल्याचे पाहताच कुशल टंगसाठी याने त्याचा ही धारदार हत्याराने गळा चिरून खून केल्याचे पोलीसांना सांगितले. त्याने आपल्या गुन्हयाची कबुली दिल्याने नगरसेवक राजू मसुरकर याच्या फिर्यादीवरून पोलीसांनी नीलीमा नारायण खानविलकर (८०) आणि शालीनी शांतराम सावंत (७५) याच्या खून प्रकरणी कुशल टंगसाठी (४२) याच्या विरोधात भा. दं. वी. कलम ३०२, २०१ प्रमाणे व आत्महत्येचा प्रयत्न केल्या प्रकरणी गुन्हा दाखल करून त्याला मा. न्यायालयासमोर उभे केले असता. मा. न्यायलयाने त्याला एक दिवसाची पोलीस कोठारी सुनावली होती. या घटनेचा पुढील तपास सांवंतवाडी पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरी. शंकर कोरे, स. पो. नी. तौफीक सय्यद व त्याचे सहकारी करीत आहेत.

मोठी दुहशत होती. सन १९५५ ते १९५९ या चार वर्षांतच

की, तुला पोलिसांपासून भय आहे. ते तुझा एन्काऊटर करतील, हे विधिलिखीत आहे. पण हे विधीलिखित बदलू शकेल. तू एक काम कर. तुझ्या कुलदेवीला ११६ लोकांचे कान-नाक छाटून अर्पण कर. म्हणजे कुलदेवी प्रसन्न होईल आणि पोलीस तुझा बालही बांका करू शकणार नाहीत! गबरा हा अडाणी होता. अंधश्रद्ध होता. त्याच्या या मांत्रिकी तोटक्यावर विश्वास बसला. आता तो ज्या कोणालाही लुट असे त्याचे नाक आणि कान छाटत असे. हे छाटलेले नाक-कान तो कुलदेवीला अर्पण करीत असे. त्याच्या या कृत्यामुळे पंचक्रोशीत नाक-कान छाटली गेलेली माणसे दिसू लागली आणि गबराची दहशत वाढली. लोक आता गबराला गब्बरसिंह या नावाने ओळखू लागले. गब्बरसिंहचा माज इतका वाढला की, मागावर असलेल्या पोलिसांनाही गाढून तो त्यांचेही नाक-कान छाढू लागला... बिन नाक-कानाचा दरोगा बघून गाववाले अजूनच गब्बरसिंहच्या नावाने घाबरू लागले... छोटे छोटे व्यापारी, दुकानदार, शेठजी, महाजन आता त्या प्रदेशात कामधंदा वाढविण्यास घाबरू लागले... मध्य प्रदेशमधील वृत्तपत्रांमधून डाकू गब्बरसिंहच्या या विकृत दहशतीच्या बातम्या प्रसिद्ध होऊ लागल्या... मध्य प्रदेश इंदूर विभागाचे पोलीस उपमहानीरीक्षक के.एफ. रस्तमजी यांच्या टेबलवर आता गब्बरसिंहची फाईल तयार होऊ लागली. अनेक पोलीस ठाण्यांत गब्बरसिंहच्या नावे गुहे दाखल झालेले होते. मात्र, एकही साक्षीदार मिळत नव्हता. कारण अमूक एक व्यक्ती पोलिसांचा खबरी आहे, असा नुसता संशय जरी आला तरी गब्बरसिंह त्याला ठार मारत असे... रस्तमजी यांनी अनेक शूर्वीर पोलीस अधिकारी गब्बरसिंहला पकडण्यासाठी कामाला जुऱ्याले. पण कोणालाही यश आले नाही. अशा परिस्थितीत एक भयंकर कांड घडले. भिंड प्रांतातील विकासखंड गावातील २१ लहान मुलांना गब्बरसिंहने एका रांगेत उभे करून गोळ्या घालून ठार मारले!... कारण काय, तर पोलिसांना गब्बरसिंहची माहिती देण्यास मोठी माणसं घावरतात म्हणून पोलिसांनी छोट्या छोट्या मुलांना खबरी बनवले!... गब्बरसिंहला याचा सुगावा लागताच त्याने विकासखंड गावातील एक भावी पिढीच संपवून टाकली! या घटनेने मध्य प्रदेशच नव्हे तर उभ्या देशात खबळबळ माजली. मध्य प्रदेश विधानसभा, उत्तर प्रदेश विधानसभा आणि राजस्थान विधानसभेत हे हत्याकांड चर्चिले गेले. देशाच्या संसदेत या प्रकरणावर सरकार आणि विरोधकांमध्ये जोरदार खडाजंगी झाली. पंतप्रधान पंडित जवाहरलाल नेहरू यांनी मध्य प्रदेशचे मुख्यमंत्री कैलाशनाथ काटजू यांना फोन करून विचारले, कौन है ये गब्बरसिंह? इसकी दहशत खत्म कर दो! मुख्यमंत्री काटजू आता अडचणीत आले. प्रसारमाध्यमांनी सरकारला धोरेवर धरले. पोलीस प्रशासनाचे वाभाडे काढले. त्यामुळे मुख्यमंत्र्यांनी तातडीने विशेष पोलीस पथक नेमत असल्याचे घोषित करत या पथकाचे नेतृत्व पोलीस महानीरीक्षक के.एफ. रस्तमजी यांच्याकडे दिले. रस्तमजी यांनी मध्य प्रदेश पोलीस दलातील उत्तमोत्तम पोलीस शिपाई निवडले व त्यांचे नेतृत्व पोलीस उपअधीक्षक राजेंद्रप्रसाद मोदी यांच्याकडे दिले. मोदी यांनी जीवापाड मेहनत घेऊन भिंड-गवाल्हे-इतावा पट्टा पिंजून काढला, पण डाकू गब्बरसिंहच्या ठावठिकाणा मिळेना!... गब्बरसिंहची दहशतच एवढी होती की, कोणीही पोलिसांना माहिती देत नव्हता. यावर जनतेची हिंमत वाढावी यासाठी डाकू गब्बरसिंहची माहिती देणाऱ्यास मध्य प्रदेश सरकारने ५० हजारांचे, राजस्थान सरकारने ५० हजारांचे तर युपी सरकारने १० हजारांचे बक्षीस घोषित केले. एकूण मिळून एक लाख दहा हजाराचे बक्षीस गब्बरसिंहवर लागले! अशातच दोन वर्षे उलटली. गब्बरसिंह पोलिसांना चकवण्यात कमालीचा यशस्वी ठरला. पोलीस पथक आज या गावात तर उद्या त्या गावात डेरा टाकत होते, पण अगदी नाक-कान छाटले गेलेलेही गब्बरसिंहविरोधात साक्ष देण्यास पुढे येईनात! भाष्य पोलिसांवर जणू रुसलेले होते. समाधानाची बाब एकच होती व ती ही की, विकासखंडसारखे बालहत्याकांड गब्बरसिंहच्या हातून नव्याने घडलेले नव्हते. पोलिसांच्या त्या भागातील उपस्थितीमुळे हे घडले असावे!... पण अजून एक अशी सकारात्मक घटना घडली की, पोलिसांचे नेशीब उदयास आले. भिंड जवळच्या एका गावात आग लागली. या आगीत एक घर जळून पूर्णपणे भस्मसात झाले. जळत्या घरातून कुरुंबिय सुखरूप बाहेर पडले पण त्यांचा लहान मुलगा आतच अडकून पडला. त्याला बाहेर निघता येईना आणि आगीनेही तोवर रौद्र रूप धारण केले होते. ही आग तिथून जवळच डेरेदाखल असलेल्या उपअधीक्षक मोदी यांच्या नजरेस पडली. त्यांनी तक्काळ तिथे धाव घेतली आणि जीवाची पर्वा न करता स्वतःचा देह त्या आगीत झोकून देत आत अडकलेल्या लहान मुलाला त्यांनी सुखरूप बाहेर काढले... या घटनेचा खूप सकारात्मक परिणाम गावकर्याच्या मनावर झाला.

२२ छोट्या मुलाना रागत उम करून गाळ्या धालणारा नराघम गब्बरसिंह कोठे आणि आगीत सापडलेल्या छोट्या मुलाचा, प्राणांची बाजी लावून वाचविणारा पोलीस अधिकारी कोठे! झालं. ग्रामस्थांची खात्री पटली की, आपले खेरे मित्र हे पोलीसच असून गब्बरसिंह हा आपला शत्रू आहे. गावकर्यानी मग एकदिलाने पोलिसांना साथ देण्याचा निर्णय घेतला. अखेर, तो दिवस उजाडला. १३ नोव्हेंबर १९५९च्या दिवशी सकाळीच सकाळी खबर आली की, दुपारच्या सुमारास डाकू गब्बरसिंह हा तेथून नजीक असलेल्या महामार्गावरून पसार होणार आहे. ही खबर आणणारा दुसरा तिसरा कोणी नसून, पोलीस उपअधीक्षक मोदी यांनी ज्या मुलाचा जीव वाचवला त्याचा पिता होता. मोदी यांनी तत्काळ रुस्तमजी यांना ही खबर कळवली. रुस्तमजी ताबडतोब जातीने घटानास्थळी रवाना झाले. स्वतः पोलीस महानिरीक्षक सोबत आहेत म्हटल्यावर पोलीस पथकात जोश संचारला आणि त्यांनी महामार्गावर नेटाने सापळा रचला. दुपारच्या वेळी आपल्या साथीदारांसह डाकू गब्बरसिंह महामार्गावरून पसार होत असता त्याची आणि पोलिसांत चकमक उडाली. दोन्ही बाजूंनी गोळ्यांचा वर्षांव झाला. पण पोलीस नेटाने लाढले आणि त्यांनी गब्बरसिंहसक त्याचे नऊ साथीदार यमसदनास धाडले. खासा गब्बरसिंह पडला. त्याला संपविण्यासाठी पोलिसांना हँडग्रेनेडचा वापर करावा लागला. पोलिसांनी त्याच्या दिशेने दोन हँडग्रेनेड फेकले. त्यातील एका हँडग्रेनेडने गब्बरसिंहचा जबडा तटला आणि तो खाली कोसळला.

या चकमकीची बातमी पोलीस महानिरीक्षक रुस्तमजी यांनी सर्वप्रथम पंतप्रधान पंडित जवाहरलाल नेहरू यांना फोनवर दिली. दुसऱ्या दिवशी, १४ नोव्हेंबर पंडितर्जीचा वाढदिवस होता. रुस्तमजी यांनी १३ नोव्हेंबरला मध्यरात्री १२.०० वाजता पंडित नेहरूना फोन करत वाढदिवसाच्या शुभेच्छा देत म्हटले की, आपके लिए बर्थ डे गिफ्ट है. गब्बरसिंह को पुलिस ने मार गिराया! याच गब्बरसिंहला डोळ्यासमोर ठेवून लेखक सलीम खान यांनी पुढे १९७५ साली शोलेची कथा लिहिली. सलीम खान हे सलमान खानचे वडिल. सलीम खान यांचे वडिल हे मध्य प्रदेश पोलीस दलात पोलीस उपमहानिरीक्षक पदावर कार्यरत होते. त्यांच्या माध्यमातून सलीम खान यांनी गब्बरसिंहची सत्यकथा ऐकली होती. याचवेळी पत्रकार असलेल्या तरुणकुमार भादुरी यांनी या गब्बरसिंहवर एक पुस्तक प्रकाशित केले होते. तरुणकुमार भादुरी यांची कन्या जया भादुरी ही शोले चिप्रपटात काम करत होती. त्या अनुषंगानेही गब्बरसिंहची व्यक्तिरेखा चिप्रपटात शिरली आणि सिनेमटिक लिबर्टी घेतलेला थोड्याचाफार फरकाने अमजद खान यांनी साकारलेला गब्बरसिंह पड्यावर साकार झाला...मिंड-ग्वालहे-इटाव्याहून थेट जगाच्या पाठीवर गेला... खलनायकांचा बाप ठरूनही एखाद्या महानायकाप्रमाणे अजरामर झाला...सुपरदूपर हिट झाला!!!

लो कशाहीत सत्ता ही कधीच कुणाकडे कायमची राहत नाही. त्यामुळे सत्तेच्या जोरावर कुणीही मातू नये. मुजोरी दाखवू नये. अन्यथा ज्या जनतेने सत्तेवर बसवलेले आहे तीच जनता लाथ मारून कधी सत्तेवरून हाकलून देईल कळणारही नाही. मात्र काही लोकांना बहुमताची सत्ता मिळाली की त्यांना आभाळ ठेंगणे वाटायला लागते. बहुमताच्या जोरावर आपण कुठलेही निर्णय घेऊन जनतेला कसेही गुलामासारखे वागवू असे वाटायला लागते. पण जनतेची ताकत काय असते याची मुजोर सत्ताधाच्यांना कल्पना नसते. मोर्दींच्या बाबतीतही असेच झाले. त्यांच्या पक्षाला बहुमत काय मिळाले हा संपूर्ण देश त्यांना स्वतःच्या मालकीचा वाटायला लागला. त्यामुळे जनतेच्या दैनंदिनी जीवनाशी संबंधित असलेले कुठलेही निर्णय घेताना त्यांना जनतेला विश्वासात घेण्याची अजिबात आवश्यकता वाटेनाशी झाली. त्यामुळे नोट बंदी असो, जीएसटी असो की नवे कृषी कायदे असोत, मोदी मनमानी निर्णय घेऊ लागले. त्यामुळे लोकांच्या मनात आज मोदी विरुद्ध भयंकर चीड आहे आणि याच संतापामुळे नुकत्याच पार पडलेल्या पोट निवडणुकीत लोकांनी मोर्दींच्या पक्षाला धडा शिकवला. त्यामुळे जे पोट निवडणुकीत घडले ते आगामी पाच राज्यांच्या विधानसभा निवडणुकीत घडू नये म्हणून मोर्दींनी शेतकरी आंदोलनाच्या समोर अखेर शरणागती पत्करली. आता या नामुष्कीची जाणीव ठेवून भविष्यात तरी मोदी यातून धडा घेतील आणि जनतेच्या प्रश्नावर मुजोरी करणार नाहीत अशी आशा बाळगायला हरकत नाही. वास्तविक शेतकरी कायद्यांमध्ये सुधारणा करून नवे कायदे करताना मोर्दींनी

शेतकरी संघटनाना विश्वासात घ्यायला हवे होते. या देशात जवळपास छोट्या मोठ्या ३०० शेतकरी संघटना आहेत आणि त्यात शेती विषयातले तज्ज्ञ आणि प्रत्यक्षात शेतात घाम गळणारे शेतकरीही आहेत. त्यामुळे शेतीतलं त्यांना जास्त कळत की मोर्दींना? निदान याचा तरी विचार करायला हवा होता, पण बहुमताची सत्ता असल्याने मोर्दींनी कसलाही मागचा पुढच्या विचार न करता संसदेत तीन कृषी कायदे पास करून घेटले. त्याविरुद्ध देशभरातील शेतकऱ्यांनी आवाज उठवायला सुरुवात केली. पंजाब आणि हरयाणा आणि युपीतील शेतकऱ्यांनी राकेश टीकेत यांच्या नेतृत्वाखाली तीव्र आंदोलन छेडले आणि संसदेला धडक देण्याचा प्रयत्न केला. भारत बंद केला. मात्र शेतकरी आंदोलकांनी दिल्लीत घुसू नये म्हणून बाळाचा वापर केला. सरकारचे तळवे चटणाऱ्या इलेक्ट्रॉनिक मीडियावाल्यांनी शेतकऱ्यांना आतंकवादी खलिस्तान वाढी ठरवून आंदोलनाला बदनाम केले. पण आंदोलक मागे हटले नाही. उन-पाऊस-थंडी-वारा कशाचीही पर्वा न करता शेतकरी बांधव आपल्या मुला-बाळांना घेवून दिल्लीच्या सिमेवर ठाण माझून बसून राहिले. अखेर पाच राज्यातील विधानसभा निवडणुकीत पराभव होण्याची भीती नजरेसमोर दिसू लागताच मोर्दींनी जनतेची माफी मागून तिन्ही कृषी कायदे मागे घेटले आणि गेल्या ३५९ दिवसांपासून सुरु असलेल्या शेतकऱ्यांच्या संघर्षाला यश आले. ही आहे जनतेची ताकत! मोर्दींची मुजोरी आणि भाजपची

मर्स्ती धराशाही पडली. मोर्दींचे समर्थक म्हणून ओळखले जाणाऱ्या देशातील शेटजी आणि भटजींना तोंड दाखवायले जागा उरली नाही. ज्या बळीराजाच्या घामावर आणि श्रमावर या देशाचं अस्तित्व टिकून आहे त्याच्याच गळ्याला नखलावण्याचे पाप केंद्रातील मोर्दी सरकारने केली आणि उशिरा क होईना मोर्दींवर पराभवाचे पांढरे निशाण दाखवण्याची पार्ड आली. ही आहे भारतीय जनतेची ताकत. कुठल्याही मुजोंना सत्ताधार्यांना जनतेने सोडले नाही. मग ते मोर्दी असोत की आणीबाणी लादणाऱ्या इंदिरा गांधी असोत! प्रत्येकाला धडक शिकवला आता यातून मोर्दी आणि त्यांच्या अंध भक्तांनी बोध घेवून आत्मचिंतन करण्याची गरज आहे. लोक सरकारच्या विरोधात कधीच नसतात. कारण शेवटी लोकांनीच सरकारला सत्तेवर बसवलेले असते. त्यामुळे आपण जनतेचे सेवक आहेत मालक नाही. याचे प्रत्येक सरकारने भान ठेवायला हवे बहुमताच्या जोरावर सातेत आलेल्या मोर्दींना नेमके याचेच भान राहिले नाही आणि त्यांनी थेट या देशातील अन्नदात्याशी पंग घेतला आणि त्याचीच किंमत त्यांना चुकवावी लागली. म्हणूनच या पुढे कुठल्याही राजकीय पक्षांनी जनतेला गृहीत धरू नये जनतेने आपल्याला बहुमताची सत्ता दिलीय, त्यामुळे आपण काहीही करू शकतो अशा श्रमात राहू नये. कारण लोक अज्ञानार्ता नाहीत, त्यांना आपले आणि देशाचे बरेवाईट कशात आहे ते कळते. तेंव्हा यापुढे जनता कुणाचीही मनमानी सहन करून

धणार नाही. तेव्हा मोदी असोत किंवा अन्य कुणी असोत तुम्हाला सत्ता मिळाली आहेना तिचा सन्मान करा आणि ज्यांचा जनतेने तुम्हाला सत्तेत बसवले आहे त्या जनतेच्या भावावनांचा आदर करा, तरच सत्तेत टिकून राहाल अन्यथा या देशात लोकशाही आहे आणि लोकशाहीत जनताच सार्वभौम असते याचा जर का विसर पडला तर खुर्ची खालचा जनप्रक्षेभोभाचा बॉम्ब कधी फुटेल याचा नेम नाही. लोक तुमच्याकडे काही बंगला गाड्या मागत नाहीत, पण त्यांच्या ज्या मूलभूत गरजा आहेत त्याही जर सरकार पूर्ण करणार नसाल तर लोक संतापणाराच! पण राजकारणी जनतेला गृहीत धरून चालतात ते जनतेच्या विरोधाचा जराही विचार करीत नाहीत. मोर्दींनी जे तीन नवे कृषी कायदे आणले त्यांच्या बाबतीत सुद्धा तसेच झाले. जर शेतकऱ्यांना खरोखरच तसे काही हवे असते तर शेतकऱ्यांनी त्याबाबत स्वतःच तशी मागणी केली असती. पण शेतकऱ्यांनी कोणतीही मागणी न करता त्यांच्यावर आपल्या मनातल्या गोष्टी लादणे आणि वरून हे सगळं आपण शेतकऱ्यांच्या हितासाठी करतोय असा दावा करणे चुकीचे आहे. तीन नव्या कृषी कायद्यांच्या बाबतीत हेच झाले. शेतकऱ्यांनी कोणतीही मागणी न करताही काही गोष्टी जबरदस्तीने शेतकऱ्यांच्या गळ्यात मारण्याचा प्रयत्न झाला आणि तेच सरकारच्या अंगाशी आले आणि त्यात किंती नाचक्की झाले ते आता सरकारला कळले असावे. अर्थात ते काही असो पण शेवटी निक्राच्या संघर्षात ७०० बळी देवून शेतकऱ्यांनी ही लढाई जिंकली आहे. त्यामुळे आंदोलनकर्त्यांचे कौतुक करावे तेवढे थोडे आहे!

मुजोरीचे वस्त्रहरण!

A photograph showing a row of several red auto-rickshaws parked side-by-side on a dirt surface. The rickshaws have yellow license plates and are positioned in front of a dense line of green trees under a clear sky.

तो ठ्यात चालणारे सार्वजनिक उपक्रम हे
सरकारसाठी एक प्रकारची डोकेतुःखी
ठरत आहेत आणि म्हणूनच अशा उपक्रमांचे
सरकार खाजगीकरण करण्याचा विचार करीत
आहेत. अशावेळी या तोट्यातील सार्वजनिक
उपक्रमांमध्ये काम करणाऱ्या कामगारांनी
सरकारला अधिक त्रास दिला, तर सरकारचा
नाईलाज आहे. अशावेळी या उपक्रमांचे
खाजगीकरण करणे हा एकच मार्ग सरकार सर्व
उरतो. सध्या गेल्या दोन आठवड्यांपासून सुरु
अमलेल्या प्रमी क्षाणापांच्या

संदेशा संदृ
सोनू जाधव

तर ज्या प्रवाशाचे हाल हो
आहेत. त्यांनी एसटीचा खाजगीकरणाच्या भूमिकेला का पाठीबा देऊ नये? कारण प्रवाश दोन्ही बाजूनी मरण आहे, जरी विलीनीकरण झाले तरी सरकारवर जो आर्थिक बोजा पडण आहे, तो सरकार सामान्य जनतेच्या खिशातून वसूल करणार आहे आणि खाजगीकरण झाले तरी खाजगी कंपन्यांकदून होणाऱ्या भाडेवाढी फटका मुद्दा सामान्य माणसालाच बसणार अखास करून ग्रामीण भागातील गरीब जनतेचे न होणार आहेत. अगोदरच अतिवृष्टी तसेच कोरोनातील लॉकडाऊनमुळे सामान्य माणूस उकी शेतकरी असो दोघेही कंगाल झाले आहेत त्यांच्या मानेवरून आणखी सूरी फिरवायचा संपक्क्यांचा विचार आहे का? लोकांना एसटी कामगारांच्या समस्यांची जान आहे, पण त्या सोडवयाची जबाबदारी एसटी महामंडळाची होती. पण त्यांच्या चुकीसाठी प्रवाशांचे का हक्क करताय हाच प्रश्न लोक संपकरी कर्मचाऱ्यांनांचा विचारात आहेत. सदभवू किंवा पडळकर यांच्या सापर्खे नेते गोर गरीब माणसांचे कधीही तारण होऊ शकत नाही. त्यांना अशा आंदोलनातून नेतृत्वाला आपली योग्यता सिद्ध करून पक्षात मोठेपणा मिळवायचा आहे. सदभवूना सुधीर मुनगंटीवारांच्या पंक्तीत जावून बसायचे आहे, पडळकरना, दरेकरणा बाजूला सारून फडणीसांच्या जवळ जायचे आहे. त्यासाठी त्यांचं हे सगळ चालू आहे. याला गरीब एसटी कामगारांनी फसू नये. कारण पुढाऱ्यांच्या राजकारणात नेहमी सामान्य माणसाचा बळी जातो, मग तो शेतकरी असो की बिचारा गरी एसटी कामगार असो. तेंव्हा या लोकांच्या नादाला लागून स्वतःच्या पायावर धोंडा पाधून घेऊ नका!

मोबाईल नंबर : ७०२१४७६१५

हेरगिरीच प्रभावी माध्यम : पेगॉस्स

आपल्या शत्रू पक्षावर किंवा प्रतिस्पर्धावर हेरगिरी करणं हे काही नवीन नाही. ही प्राचीन काळापासून जगभरात होणारी गोष्ट आहे. राजे-महाराजे, साम्राज्य, कंपन्या, देशांतील सत्ताधारी हे आपल्या फायद्यासाठी किंवा बचावासाठी करत असतात. मात्र आताच्या या आधुनिक जगात नव नवीन तंत्रज्ञानाच्या सहाय्याने हेरगिरी होत आहे. पेंसस हे तंत्रज्ञानाने परिपूर्ण असं हेरगिरी करण्यासाठी बनवलेलं सॉफ्टवेअर आहे, यावरुनच गेल्या अनेक दिवसांपासून चर्चा - वाद होत आहेत.

पे गॅस्स सॉफ्टवेअरच्या माध्यमातून भारतातील विविध क्षेत्रांतील ३०० हून अधिक व्यक्तींवर हेरगिरी झाल्याचे आरोप झाल्यानंतर एकच वाढल उठलं. ज्यांच्यावर हेरगिरी झाली त्या व्यक्तींच्या मोबाइल फोनची छाननी केली असता, लक्षात आलं की त्या सर्वांच्या मोबाइलमध्ये या सॉफ्टवेअरचं अस्तित्व आहे. या व्यक्तींमध्ये काही पत्रकार, राजकारणी, स्वयंसेवी संस्थांशी संबंधित कार्यकर्ते-नेते, विधी तज्ज्ञ, उद्योजक आदी अनेकांचा समावेश होता.

पेंगसनच्या निर्मिती कपनीच्या माहितीनुसार, हे सॉफ्टवेअर केवळ देशाच्या सरकारी प्रशासनाला विकल जात. देशातील सत्ताधारी सरकारं अशा हेरगिरी इतर देशांवर करत असतात. जेणेकरून आपला देश सुरक्षित राहावा, इतर देशांतून आपल्यावर काही हळ्ये होणार नाहीत, त्या दृष्टीने प्रतिबंधात्मक पावलं उचलता यावी यासाठी केलं जात. मात्र पेंगसस या हेरगिरी सॉफ्टवेअरचा वापर देशांतर्गत हेरगिरीसाठी न होता, देशातील विविध व्यक्तींवर हेतुपुर्सरणे हेरगिरी केली गेली. याचाच अर्थ देशाच्या सत्ताधारी सरकारच्या हातातील सॉफ्टवेअरचा गैरवापर झाला. यामुळे सहाजिकच नरेंद्र मोदी सरकारवर संशय घेतला जात आहे. थेट मोर्दींवर आरोप झाल्यामुळे सत्ताधारी आणि विरोधक यांच्यात वाद-विवाद मोरऱ्या प्रमाणात झाले. संसदीय अधिवेशनात गोंधळ झाला अन् प्रकरण पोहोचलं थेट सर्वोच्च न्यायलयात!

दिव्याहसिता कंट्रोल पेग्ससच्या हातात! पेग्सस एक सर्वेलन्स सॉफ्टवेअर आहे. हे एनएसओ मुऱ्यु' या इखाइली कंपनीने विकसित केलेलं सॉफ्टवेअर आहे. एनएसओ ही कंपनी २००८ साली इसाईल येथे स्थापन झाली. ही कंपनी निगराणीसाठी अतिप्रगत सॉफ्टवेअर बनवते. त्यापैकी एक म्हणजे पेग्सस! हे सॉफ्टवेअर वापरून कोणत्याही व्यक्तीचा संगणक, लॅपटॉप आणि मोबाईल फोन हॅक केला जाऊ शकतो आणि त्याच्या प्रत्येक हालचालीवर लक्ष ठेवता

येऊ शकतं. पेग्सस साध्या मिस कॉल किंवा एसएमएस किंवा ईमेलच्या माध्यमातून कोणाच्याही मोबाईल, संगणक, लॅपटॉपमध्ये सोडता येतं. हे सॉफ्टवेअर अॅक्टिव्हेट झालं की मग त्या डिव्हाईसमधील कोणतीच माहिती गोपनीय राहत नाही. जणूकाही त्या डिव्हाईसच पूर्ण एक्सेसच मिळतो.

कॉल, मेसेज, मेल कॉन्टॅक्ट्स, आॅडियो – इमेज – व्हिडियो – डॉक्युमेंट फाईल्सचाही सहजरीत्या ताबा मिळवतं. तसंच डिव्हाईस धारकाच्या लक्षात न येताही कॅमेरा, व्हॉईस रेकॉर्ड सुरु करू शकतं. तसंच फोन रेकॉर्ड, लोकेशन डेटा, विविध अॅपच्या वापरावर लक्ष तसंच त्या अॅपमधील मजकूर आणि होणाऱ्या घडामोड यांवर नुसतं लक्ष नाही तर ही सर्व माहिती सॉफ्टवेअरमध्ये सेव्ह होते. या सॉफ्टवेअरमार्फत ती जगासमोर फोडताही येते. म्हणजेच काय, तर हे सॉफ्टवेअर इन्स्टॉल झाल्यावर आपल्या डिव्हाईसचा रिमोट कंट्रोल आपल्यावर टेहाळणी करणाऱ्याच्या हातात जातो.

परगसस ह नानवा हुक्कासाठी ध
पेगॅम्सम हे सॉफ्टवेअर यापर्वी २०१६

ਪਾਂਚਸਥ ਹੈ ਸਾਫਟਵਾਰ ਯਾਪ੍ਰੋਵਾ ੨੦੧੬ ਸਾਲਾ ਸ਼ਕਤ

ଦିଶାଯନ

का, राष्ट्रीय सुरक्षेच्या नावाखाला खासगात्वाच उल्घन केले जाऊ शकत नाही.
ऐस्याचा ऐतिहास पह शक्तो महापात्र!

पैगँससचा गैरवापर पडू शकतो महागात!

भारतातील हेरण्गिरी प्रकरणामुळे थेट नरेंद्र मोदी सरकारबद्दल संशय निर्माण झाला. तसेच या सॉफ्टवेअरचा वापर खाजगीरित्या केला जात आहे, असाही आरोप झाला. यावर एनएसओ कंपनीने स्पष्ट केले आहे की, त्यांच्या कंपनीच्या नियमानुसार पेगेसस हे सॉफ्टवेअर केवळ देशांचे सत्ताधारी सरकार आणि सरकारी यंत्रणा हेच विकत घेऊ शकतात. पेगेसस हे सॉफ्टवेअर वापरणं सोप्यं नाही, कारण हे एक टूल नसून ती एक यंत्रणा आहे. यासाठी वेगळं प्रशिक्षण घ्यावं लागतं. त्यामुळे एनएसओच हे सॉफ्टवेअर खेरदी करणाऱ्या सरकारांच्या काही ठराविक माणसांना ते कसं वापरावं यासाठी प्रशिक्षण देते. हेरण्गिरी केलेला डेटा एनएसओ स्वतःजवळ ठेवते, असाही आरोप करण्यात आला होता. यावर एनएसओच म्हणणं आहे की, त्यांची कंपनी फक्त सॉफ्टवेअर विकते. त्याचा वापर कसा केला जातो यावर कंपनीचं काहीही नियंत्रण नाही. एकदा विकल्यानंतर कंपनी ना सॉफ्टवेअर पुन्हा एक्सेस करत ना डेटा साठवत.

स बालल जात.
नक्षत आलं की
प पत्रकार,
अॅप हेरिगी करत
मीची तक्रा
वेरच्या
त ही संशयास्पद
सओ ग्रुप ऑफ
मुळे अमेरिका
र नाही आणि
ग्रांच्या हुमर
यांनी नुकतेच
कांना बाधा
आहे. हेरिगीचा
दृढ आहे. हा
असल्यामुळे
हे पुढे जाऊन
तंत. तसंच सध्या
करणावर
नयाने म्हटलं

परत ना उठा साठेवा.

आज या सॉफ्टवेअरचे ग्राहक ५१ टके सरकारी
गुप्तचर यंत्रणा आहेत, तर ३८ टके कायदा आणि
सुव्यवस्था राखणाऱ्या संस्था आहेत आणि ११ टके
वेगवेगळ्या देशांचं सैन्य आहे. कंपनीने हे सॉफ्टवेअर,
अतिरेक्यांवर नजर ठेवण्यासाठी आणि अतिरेकी हल्ले
रोखण्यासाठी हे सॉफ्टवेअर विकसित केलेलं आहे. मात्र
भारतात या सॉफ्टवेअरचा गैरवापर झाल्याच्या तक्रारी
सातत्याने येत आहेत. यावर इस्लाली डिफेन्सच्या
लष्करी आणि सामरिक व्यवहार कार्यक्रम आणि
सायबर सुरक्षा कार्यक्रमाचे प्रमुख गॅंड्रिअल सिबोनी
यांनी म्हटलं की, इस्लायलमध्ये सैन्य आणि सर्वेलन्स
टेक्नोलॉजीच्या निर्यातीवरून कडक नियम आहेत. या
नियमांचं उल्लंघन झालं तर कारवाई होऊ शकते. या
रिपोर्टमध्ये दावा केल्या त्याप्रमाणे या सॉफ्टवेअरचा
उपयोग सर्वसामान्य नागरिकांवर केला जात असेल तर
इस्लायल त्यांच्यावर कारवाई करू शकतं. जर
भारतातील ही हेरिगीची प्रकरण सिद्ध झाली तर खरंच
इस्लालमार्फत सत्ताधान्यांवर किंवा गैरवापर करणाऱ्यांवर
कारवाई होते का पाहावं लागेल.

हे साप्तसाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंम्पाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून काशित केले. आरएनआय नं. एमएएचएमएआर २०१२/४५५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईंद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोबॉल : ९४२०५१/११३. कार्यालयी संगठनक : ग्रामेष मार्दी ज्ञालिया समव्यापक (साप्तसाहिक) : ग्राम पाटोळे कार्यालयी मालगांव : अ३७ अंगिल मांदंभेपे न्यायकक्षा-वर्मर्ड. E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com, whatsapp No. 9890718873. Website: www.crimesandhyavasai.com

ਪਾਨ ੯ ਵਰਣਨ....

विश्वासाने दिराला जवळ करून बसलो..

आत्यापासून फोनवरून पूजाशी बोलत होता. पूजा आणि संदीप गळे झाल्याचे त्याला कळले होते. तसेच त्याला दुसरे कोणी नव्हते. त्यामुळे भावजय म्हणून तो तिच्याशी संपर्क करू लागला होता. तिलाही गाता कोणाचा आधार नव्हता. त्यामुळे तीही त्याच्याशी आपुलकिने बोलत होती. पण असंगाशी संग केला तर विनाश निश्चित असतो हे मात्र लाला माहित नव्हते. ती त्याला भेटण्यासाठी जालन्याला गेली होती. व्हा संतोषने पैशासाठी तिच्या बोटातील सोन्याची अंगठी उसकावण्याचा प्रयत्न केला होता. हा प्रकार तिनेच तिच्या नातेवार्इकांना अंगितला होता. पैशावरून त्यांच्यात वारंवार भांडणे झाली. तरीही ते घेये एकत्र राहू लागले होते. संतोष तिच्यासोबत भाड्याने घेतलेल्या उममध्ये राहू लागला. वास्तविक ते एकमेकाचा आधार बनू शकले

गली. एका कंपनीत कामालाही जाऊ लागली. दहा दिवसांपूर्वी तिने

सोमवार दि. २२ नोव्हेंबर २०२९ ते शनिवार दि. २८ नोव्हेंबर २०२९

क्राईम इंस्टिट्यू

संतोष यांच्यात पैशांवरून वारंवार भांडणे होत असत. भांडणाचे पर्यावरण एखाद्या दुर्दैवी घटनेत होईल असे मात्र कोणालाच नाट नव्हते. बुधवार दि. ३ नोव्हेंबर २०२१ च्या मध्यारात्री आर्थिक गणावरून पूजा आणि संतोष या दोघांमध्ये वाद झाला. भांडण वाढत वावून दोघांमध्ये हाणामारी सुरु झाली. तेंव्हा संतापलेल्या संतोषने हातात धारदार चाकू घेवून पूजावर हळ्या केला. एक-दोन नाही तर तब्बल ३० इ५ वार चाकूने करत त्याने पूजाचा निर्दीयपणे खून केला. चाकूचे नेक वार शरीरावर बसल्याने पूजाच्या शरीरातून मोठ्या प्रमाणावर कस्त्राव झाला आणि ती जागीच कोसळली. पूजा ठार झाल्याचे पाहून तोषने आपला बुरखाधारी गाशा गुंडाळला आणि रात्रीतूनच तो टनास्थळावरून पळून गेला. दुसऱ्या दिवशी सकाळी हा प्रकार घडकीस आला. शेजारच्या लोकांनी या घटनेची माहिती गंगापूर पोलीस अण्यात कळवल्यावर पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेतली. वरीष पोलीस अरीक्षक रियाज शेख पथकासह घटनास्थळी आल्यावर पोलिसांनी टनास्थळ व पूजाच्या मृतदेहाचा पंचनामा केला. पूजाचा मृतदेह काच्या थारोळ्यात पडला होता. पंचनामा झाल्यावर मृतदेह मच्छेदनासाठी जिल्हा रुग्णालयात पाठवला. घटनास्थळी न्याय हाय्यक वैद्यकीय पथकासह श्वान पथकालाही पाचारण करण्यात आले. जाचा खून कोणी व का केला? या दिशेने पोलिसांनी तपास करायला रुवात केली. गंगापूर पोलीस ठाण्यात अज्ञात मारेकन्याविरोधात खुनाचा न्हा दाखल करण्यात आला. पोलीस माहिती घेत असतांना त्यांना माहिती मिळाली की, पूजा व संतोष या दोघांमध्ये पैशांच्या देवाण-वाणीच्या कारणावरून वाद होवून त्यांच्यात भांडण जुंपले. दोघांमध्ये हाणामारी झाली. तेंव्हा संतम झालेल्या संतोषने धारदार चाकूने पूजावर तब्बल ३० ते इ५ वार केले. त्यातच तिचा मृत्यू झाला. संतोष हा पूजा इच्यासोबत संत कबीरनगर येथील एका पत्राच्या खोलीत रहात होता. अर्म्यान या घटनेबाबत चंद्रभागा प्रकाश लोंदे (गा. भोसला मिलीटी कूलजवळ संत कबीरनगर, नाशिक) यांनी गंगापूर पोलीस ठाण्यात र्यांद दाखल केली. त्यांनी नमूद केले की, दि. ३ नोव्हेंबर २०२१ च्या त्री अकरा वाजेच्या सुमारास पूजाने मला फोन केला की, संतोष मला राहण करत आहे. मला जीवे ठार मारण्याची धमकी देत आहे, तरी लवकर घरी ये. तिने असे सांगितल्याने मी तिच्या घरी गेले असता त्याच्या घराचे दार उघडेच होते. तिच्या ओरडण्याचा आवाज येत होता. तोष त्याच्या हातातील चाकूने पूजावर सपासप वार करत होता. म्हणून पळतच तेथे गेले असता मला पाहून संतोष पळून गेला. त्यावेळी पूजा काच्या थारोळ्यात घराच्या दरवाजाजवळ पडलेली होती. तिच्या गातीवर, गळ्यावर, मानेवर, हातावर, हाताच्या अंगठ्याजवळ चाकूचे भीर वार दिसत होते. एका टेम्पोत टाकून पूजाला रुग्णालयात आणले. तत्र डॉक्टरांनी तिला तपासून ती मयथ झाल्याचे घोषीत केले. संतोषेच झाला चाकूने वार करून ठार मारले आहे. ही माहिती हाती आल्यानंतर लेखेखोराची ओळख पटल्यानंतर त्याच्या शोधार्थ पोलीस पथके रवाना राहण्यात आली. संतोष हा सराईत गुन्हेगार आहे. त्याने यापूर्वी दोन खून केले आहेत. तसेच त्याच्यावर विविध पोलीस स्टेशनला गुन्हे दाखल करावत आहेत. घटना घडली तेंव्हा ते पत्राच्या खोलीतच रहात होते. याने केलेला पूजाचा खून हा तिसरा खून असून पोलीस पथक त्याचा घोष घेऊ लागले. आर्थिक वादातून हा खून झाला असल्याचे दिसते असे वरीष पोलीस निरीक्षक रियाज शेख यांनी सांगितले. गंगापूर पोलीस ठाण्यात मारेकी संतोष अंबेकर याच्याविरोधात खुनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला आणि त्याचा शोध घ्यायला पोलिसांनी सुरुवात केली. गुन्हा घडल्यानंतर अवघ्या २४ तासातच पोलिसांनी पूजाचा अरेकी संतोष अंबेकर यास गजाआड केले. समाजात जीवन जगताना आपल्या माणसांचाच आपल्याला आधार आहे, असे मानले जाते. यामुळे नातेसंबंधातील लोक, जवळचे मित्र यांच्यावर लोक विश्वास उन जीवन जगत असतात. आपली माणसेच आपल्या अडचणीत अथ देतील अशी प्रत्येकाची भावना असते. पण जेव्हा आपलीच माणसे रावतात, त्रास देऊ लागतात, तेव्हा मात्र माणूस हादरून जातो. जेणाकडे आधार माणावा असा प्रश्न त्याला पडतो. नातेसंबंधातील वाद, टा असेल तर बाहेरचे कोणी त्यामध्ये हस्तक्षेप करण्यास तयार होत नाही. कारण ते त्यांचे घरचे भांडण आहे, त्यांचे ते सोडवतील असा परके वरावतात. त्यामुळे नात्यातील वाद मिटवण्याची जबाबदारी संबंधित रिवाराचीच असते. त्यामुळे नातेसंबंध जोडताना खबरदारी घेण्याची रज असते. नाते आहे. पण माणूस चुकीचा असेल तर त्याच्यापासून वार हात लांब राहणेच हिताचे ठरते. अन्यथा केवळ नातेवाईकाने चुक ली म्हणून इतरांना त्याचे परिणाम भोगावे लागतात. काहीवेळा चुकीच्या माणसाची संगत विनाशला कारण बनते. जो अडचणीत आधार देईल असे वाटते, तोच ऐवेळी घात करू शकतो. कारण त्याचा व्यावाच घातकी असतो. त्याच्यावर विश्वास ठेवणे हीच मोठी चुक रते. या प्रकरणातही दुर्दैवी पूजाचा संसार अर्ध्यावरच मोडला. सामाजिक गर्य करण्याचा पूजाच्या आयुष्यात एकाकीपण आले. तिचा दिर गुन्हेगार नाता. पण नात्याने तिचा दिर होता. त्यालाही कोणाचा आधार नव्हता. अंगली साथ मिळाली तर तो बरा वागू शकेल, अशी नातेवाईकांची वरावना असणे स्वाभाविक होते. पण त्याला साथ देऊन पूजाने चूक अल्याचेच दिसून आले.

सोडचिठी देण्याचा निर्णय प्राणावर..

शिवकन्या किरण खिल्लरे, असे मृत पतीचे नाव असून पतीचे नाव किरण खिल्लरे असे आहे. शिवकन्या आणि किरणचे तीन वर्षापूर्वी लग्न ठाले होते. त्यानंतर दोघेही किरायाने रांजणगावात राहत होते. यादरम्याना, क मुलगी झाली. मात्र किरण दारू पिऊन त्रास देत असल्यामुळे गावकन्या मुलीसह मावशीकडे निमग्नावला गेली होती. त्यानंतर किरण त्नी आणि मुलीला घेण्यासाठी गेला असता, तिने त्याच्यासोबत घेण्यास काकर दिला व मी तुला सोडचिठ्ठी देत असल्याचे म्हटले. काही

लागली. एका कंपनीत कामालाही जाऊ लागली. दहा दिवसांपूर्वी तिआईला मुलीला सांभाळण्यासाठी बोलावून घेतले होते. किरण गुरुवार नांदेहून रांजणगावात आला. त्याने मुलगी हर्षदाला दुकानात नेचॉकलेट घेऊन दिले तर पत्नीचा खून करण्यासाठी कटरदेखील खरेणु करून खिशात ठेवले. गुरुवारी शिवकन्या रात्री कंपनीतून घरी आलाला तेव्हा, मी तुला तुझे साहित्य पसर देण्यासाठी आलो आहे, असे म्हणाऱ्या किरणने तिला खोलीत नेले. तेथे दोघांत भांडण झाले. यात किरण कठरने तिच्या चेहऱ्यावर वार केले. यात ती प्रचंड रक्कबंबाळ झालीर रुणालयात दाखल केल्यानंतर डॉक्टरांनी तिला मृत घोषित केले. सदृश घटनेनंतर किरण घरातून फरार झाला. पोलिसांना ही माहिती कठाल्यानंतर त्याच्या मोबाइलचे लोकेशन ट्रैस करत त्याला रेल्वे स्टेशन परिसरातून अटक करण्यात आले. किरणला २२ नोव्हेंबरपर्यंत पोलीस कोठुड सुनावण्यात आली आहे.

शरीरसुखाची चटक लावून हेरायची..

खोटीनाटी कर्मकाहनी तिने कथन करण्यास सुरुवात केली. मला सुख द्या नाहीतर मी ओरडेन अशी तिने त्याला धमकीच दिली. तिच्या या गोड धमकीला भाळत त्याने तिच्याशी शरीरसंबंध केले. त्यानंतर तिने हळूच त्याचा मोबाईल क्रमांक मागून घेतला. त्यानंतर ती त्याला वेळेवेळी बोलावून घेऊ लागली. बन्सीलाल हा अलीकडच्या काळारूपालीच्या गळाला लागलेला मोठा मासा होता. त्याला सहजासहज सोडायचे नाही असा तिचा डावपेच होता. दि. २६ एप्रिल रोजी रूपालीने बन्सीलालला फोन करून तुम्ही साऊथच्या हिरोसारखे दिसता. तुम्ही गळ्यामध्ये सोन्याची चेन, हातात बोटाच्या सोन्याच्या अंगठ्या घालूया.' असे गोड-गोड बोलून तिच्या घरी बोलावून घेतले. बन्सीलालला रूपालीच्या शरीराची चटक लागली होती. त्यामुळे त्यादिवशी फोन आल्यानंतर बन्सीलाल तात्काळ रूपालीच्या घरी पोहोचला. रूपाली त्याची वाटच पहात होती. बन्सीलाल रूपालीच्या घरी पोहोचल्यावर तिने नेहमीप्रमाणे त्याचे हसून स्वागत केले. चहापान करून झाल्यानंतर रूपालीने बन्सीलालशी लागू सुरु केली. आता दोन्ही बाजूने आसारखीच भडकली होती. दोन शरीर एक झाली होती. दोघांचे समागम टिप्पण्यासाठी रूपालीने तिचा मोबाईल व्हाईफी और शुटिंगसाठी तिचा पंट अमोल याच्याकडे दिला होता. रूपालीच्या घराच्या दरवाजालग्न असणाऱ्या बाथरूममध्ये थांबून अमोल ते कामुक क्षण मोबाईलमध्ये टिपत होता. बन्सीलाल अन् रूपालीचा रोमान्सचा भर ओसरल्यानंतर दोघे एकमेकांपासून दूर झाले. अंगावर कपडे चढवल्यानंतर रूपालीने आपले खेरे रूप दाखवण्यास सुरुवात केली. 'भाड्या, माझ्याशी संबंध ठेवायला गोड वाटत' असे म्हणत त्याच्या तोंडात तिने चापटी मारल्या त्याचवेळेस बाथरूममध्ये लपून बसलेला पंटर अमोल बाहेर आला. त्याचवेळी त्याने बन्सीलालला काठीने मारहाण केली. त्याचवेळेस रूपाली त्याचे हात काळ्या रस्सीने बांधून त्याला म्हणाली, आता याला फॅल्ल लटकावून फारी द्यायची आहे. या अचानक घडलेल्या प्रकाराचा बन्सीलाल गांगरला, त्याच्या गळ्याला चाकू लावून तिने एक कोठ रूपयांची मागणी केली. गळाला लागलेला मासा किती श्रीमंत आहे त्याच्याकडे किती शेती आहे, त्याचे घर-दार कसे आहे, सोने-नाना किती आहे, पैसेवाला आहे का? अशी सगळी खानेसुमारा काढल्यानंतरच संबंधिताला गळाला लावले जाते. 'ऐसे दिले नाहीत तुझ्याविरुद्ध बलात्काराचा गुन्हा दाखल करीन.' अशी धमकीच रूपालीच्या बन्सीलालला दिली. तसेच रूपाली व अमोलने पोलीस स्टेशनला फोन लावल्याचा भास निर्माण केल्याने बन्सीलाल घाबरला. हे रूपालीच्या लक्षात आल्याने तिने त्याच्या गळ्यातील दोन लाख रूपये किंमतीच्या सोन्याची चेन, हाताच्या बोटातील १ लाख ३० हजार रूपये किंमतीच्या चार सोन्याच्या अंगठ्या, तसेच खिंशातील ८४ हजार ३०० रोख रक्कम काढून घेतली. रूपालीचा एक पंटर बापू बन्सी सोनवणे याने तिले बन्सीलाल धनाढ्य व्यक्ती असल्याचे सांगितले होते. एवढेच नाही त्याच्या फॉर्मुनर गाडीत बसून रूपालीने बन्सीलालची जमीन, बंगला हा मालमत्ता समक्ष पाहिली होती. त्यानंतर रूपालीसह त्या सर्वांना बन्सीलालला लुटण्याचा प्लॅन केला होता. रूपाली अन् तिच्या साथीदागांनी आपल्याला सहजासहजी लुटल्याचे लक्षात आल्यानंतर त्याने नगर पोलीस ठाण्यात त्याच्याविरुद्ध फिर्याद दाखल केली. त्यानुसार गुन्हा दाखल करण्यात आला. नगर तालुका पोलीस स्टेशनचे सहाय्य पोलीस निरीक्षक राजेंद्र सानप यांनी तपासास सुरुवात केली. सहाय्यक पोलीस निरीक्षक राजेंद्र सानप, उपनिरीक्षक रितेश राऊत, धनराज जारवाला, पोलीस नाईक अशोक मरकर, महिला कॉस्टेबल प्रमिला गायकवाड, मोहिनी कर्डक, हेडकॉस्टेबल बापूसाहेब फोलाणे, कॉस्टेबल विशाल टकले, धर्मराज दाफिफ्ले यांनी हा तपास करण्यासाठी दिवस-त्रात्र मेहनत घेतली. अटक केलेल्या त्यांना पोलीस कोठडी ठोठावण्यात आली. अटक केलेल्या आरोपीने दिलेल्या माहितीवरून बापू सोनवणे यालाही अटक करण्या आली. त्यालाही कोठडी सुनावण्यात आली. सहाय्यक पोलीस निरीक्षक राजेंद्र सानप, उपनिरीक्षक रितेश राऊत, धनराज जारवाला, पोलीस नाईक अशोक मरकर, महिला कॉस्टेबल प्रमिला गायकवाड, मोहिनी कर्डक, हेडकॉस्टेबल बापूसाहेब फोलाणे, कॉस्टेबल विशाल टकले, धर्मराज दाफिफ्ले यांनी हा तपास करण्यासाठी दिवस-त्रात्र मेहनत घेतली. अटक केलेल्या सर्व आरोपीनी गुन्ह्याची कबुली दिली. बापू सोनवणेच्या साडूची फॉर्चूनर गाडी जप करण्यात आली. तसेच घटनेतील मासोन्याची चेन, अंगठ्या रोख रक्कम आदी मुद्देमाल आरोपीकडून जप करण्यात आला. या घटनेची प्रसिद्धी झाल्यानंतर रूपाली व तिच्या सहकाऱ्यांनी अशाच प्रकरे एका आर.टी.ओ.ला लुटल्याचे निष्प्रन झाले. अहमदनगर शहरात आर.टी.ओ. कार्यालयात अधिकारी पदावर कार्यारात असलेले ५७ वर्ष वयाचे हे गृहस्थाही रूपालीच्या जाळ्यात फसले. नगर तालुक्यातील हमीदपूर येथे पत्नी, एक मुलगी, एक मुलगा असे कुण्डबु मुलगा नोकरीनिमित्त बाहेर रहातो. मोटर वाहन निरीक्षक म्हणून कार्यरात असलेले विलास अहमदनगर येथे नोकरी करत-करत हमीदपूर गावाती शेती बघत असतात. शेतीच्या कामानिमित्त विलास यांचे जवळ पासच्या गावात येणे-जाणे होते. या गावापैकी जखणगाव येथे त्यांचे जाणे-येणे होते. तेथील लोकांनाही ते चांगलेच ओळखत होते. जखणगाव येथे किराणा दुकान चालवणारी रूपालीसोबत त्यांची तोंडांडोळख झाली होती. मार्च २०२१ मध्ये विलास यांच्या मोबाईलवरील व्हॉट्सअॅपवर एसेंदेश आला की भी जखणगाव येथील रूपाली आहे. विलास यांनी तिला रिप्लाय दिला की तुम्हाला माझा नंबर कोणी दिला' तेव्हा तिनी सांगितले की मी फेसबुकवरून नंबर घेतला... आणि फोन चॅटिंग करतानंती म्हणाली की, 'साहेब तुम्ही मला खूप आवडता. मी तुम्हाला नगरमध्ये खूप वेळा पाहिले आहे. त्याचेली त्यादिवशी तुम्ही नगरमधल्याकै लैलास उडप्पी हॉटेलसमारे तुमच्या साहेब लोकांमध्ये नाशता करत होते तेव्हा तुम्ही सगळ्यात रूबाबदार दिसत होते असे बोलून ती विलास चॅटिंग करू लागली. विलासही तिच्याशी मोठ्या उत्साहाने चॅटिंग करतानंती विलासला विश्वासात घेतले. मार्च २०२१ मध्ये एके दिवशी सकाळी विलासला रूपालीने फोन करून त्याला घर पहाण्यासाठी येण्याचा आप्रवास

रूपालीच्या किरणा दुकानावर आला, तेव्हा रूपाली घराच्या दाउभी होती. तिच्या घराच्या तळमजल्याला असलेल्या किरणे दुकानाच्या बाजूकडील गेटमधून रूपालीने विलासला घरात बोलावू विलास घरात आल्यानंतर रूपालीने त्याला जवळ ओढून आलिंदिले. ती म्हणाली, बरे झाले, साहेब तुम्ही आलात. मला खुप आठार येत होती असे म्हणून रूपालीने त्याच्याशी लगट सुरु केली. बसल्ल्या बसल्ल्या रूपालीने विलासला तिच्या अंगावर ओढून घेतले. काही मिनिसुरु असलेले ते स्वर्णार्थ मुख्य घेत-घेत काही वेळातच त्यांचा तो रोमांस ओसरला. संभोग झाल्यानंतर विलास-रूपालीचा निरोप घेवून करून घरी निघाला. त्यानंतर काही दिवस रूपाली अनुविलयांच्यामध्ये हॉटसअॅप वर चॅटिंग चालू होते. त्या चॅटिंग दरम्यान रूपालीने विलासला तिच्या घरी भेटायला बोलावू लागली. त्यामुळे तिने वेळोवेळी होणाऱ्या आग्रहाखातर विलास पुन्हा तिच्या घरी गेला. पुन्हा एकदा त्यांनी शरीरसंबंध केले. संभोग झाल्यानंतर विलास कपडे करून घरी निघून गेले. पुन्हा त्यांचे फोन व चॅटिंग सुरु झाले. महाराष्ट्र दिनांक दिवशी रूपालीने विलासला फोन केला की तुमची मला खुप आठार येतेय. आज मला भेटण्यासाठी तुम्हाला माझ्याकडे याचेच लागे त्याचेळी विलास यांना शेती पिकातून आलेले ३० हजार रुपये बऱ्याटाकायला जायचे होते. विलास तिला म्हणाला, 'दुपारी तुझ्या घरी येतो असे म्हटल्यानंतर तिने त्यांना 'लवकर या' असे सांगितले. दरम्यान पुन्हा एकदा रूपालीने 'त्यांना फोन करून 'साहेब, लवकर या' असे सांगितले, त्यादिवशी दुपारी अडीच वाजण्याच्या सुमारास विलासला रूपालीच्या घरासमोर गेला अनु त्याने तिला घरासमोर आल्या सांगितले. रूपालीने लगेच्च तिचे तळमजल्यावरील किरणे दुकानाशेजारील असणारे गेट व खालचा दरवाजा उघडून विलासला आत घेतले. विलासने त्याची स्कुटी तिच्या घरासमोर उभी केली. गाडीच्या डिकीमध्ये ३० हजार रुपये ठेवलेले होते. घराच्या हॉलमध्ये गेल्या-गेल्या रूपाली त्याच्या गव्यात पडली व म्हणाली काय, 'साहेब, आज खुप इच्छा झाली आहे.' असे म्हणून ती त्याच्यासोबत जबर्दल लगट करू लागली. हॉलमधील कॉटवरील ब्लैकेट रूपालीने काय फरशीवर टाकले. तिने विलासला अंगावर ओढून घेतले आणि म्हणाला मला जानू तुम्ही खुप आवडता. 'खाली अंथरलेल्या ब्लैकेटवर झोपली. पुन्हा एकदा त्यांनी मनसोक्त शरीरसुख घेतले. शरीरसंतुष्टी झाल्यानंतर रूपालीने गाऊन घातला आणि, 'बाथरूमला जावू र्हो असे म्हणून तिने बाथरूमचा दरवाजा उघडला. त्याचेळी हॉलमध्ये तीन व्यक्ती अचानक आल्या. त्यातील एकाने त्यांना काठीने दोन दाढे मारले. इतर तिघे जण विलासला शिव्या देवू लागले. त्यानंतर रूपाली तिचे व त्याचे बाथरूममधून गुण्यापूर्ण काढलेले शुर्टींग विलासला दाखवले. त्याचेळी एकाने 'मादरच्योट इकडे कशाला आलास. आमने बहीणीशी संबंध ठेवतो असे म्हणत शिवीगाळ सुरु केली. त्याचेळी विलासच्या गावातील सचिन खेसे याने विलासच्या कानाखाली मारावी आणि म्हणाला, तू असे करायला नको होते. मी तुला इथंही हाणीने गावातपण हाणीन असे म्हणत असतांना त्याच्याच गावातील भाग शंकराव कांडेकर, छबुराव कांडेकर व अजून दोन जण तेथे आले असे म्हणाले की, साहेब हे बरे नाही. तुम्ही काही कसे करता, काय असे ते मिटवून टाका. त्याचेळी सचिन विलासला म्हणाला की, 'तुम्ही मिटवून घ्यायचे असेल तर तुम्हाला तीन कोटी द्यावे लागतील त्याचेळी छबुराव कांडेकर म्हणाला की, काय असेल ते लवकर मिटवून घे. गावची इज्जत घालू नको' असे म्हणून ते चौधे निघून गेले. खेसे रुक्की कोटी मागत असतांना विलास त्यांना म्हणाला की, ५० हजार रुपये देर्इन. त्यांचे बोलणे चालू असताना रूपाली व तिचे तीन साथीदार ठिकाणी आले. त्यांच्याकडील काव्या रस्सीने विलासचे दोन्ही दाढे बांधले. त्यातील एक जणाने त्याच्या हातातील चाकू विलासने गव्याला लावून लवकर पैसे दे म्हणून त्याला लाथा-बुक्क्यांनी मारावी केली. विलासने त्यांना सोमवारी पैसे देतो असे म्हणून विनवणी केली. त्याचेळी एकाने बाहेर जावून स्कुटीच्या डिकीतील तीस हजार रुपये काढून घेतले आणि चावी विलासकडे दिली. एकाने मोर्बाईलमध्ये चॅटिंग डिलीट करून मोर्बाईल परत दिला. त्यानंतर रूपाली व सर्वां खेसे हे विलासला म्हणाले की, उद्या दोन लाख रुपये दे. नाहीतर तुम्ही द्यावी आणि शुर्टींग व्हायरल करू व तुझ्यावर बलात्काराचा गुन्हा दाखवले. करून तुला जेलमध्ये टाकू असा दम दिला व त्याला जाण्यास सांगितले. विलास त्याची स्कुटी घेवून जखणगावच्या बाहेर हमीदपूरकडे जाले. असतांना पाठीमागून सचिन खेसे एका मोर्टसायकलवरून व दुसरा मोर्टसायकलवरून इतर तिघे जण आले. विलासला थांबवून ते म्हणून की, आता ५० हजार रुपये तरी द्या. त्याचेळेस विलास म्हणाला माझ्याकडे पैसे द्या आणि मेहूण्याला टाकायला सांगतो. मला रुपये नंबर द्या. त्याचेळी त्यातील एकाने खाते नंबर दिला. विलासने त्यांना मेहुणे आप्पा यांना त्या खात्यावर पन्नास हजार रुपये पाठवण्यात यांच्याकडी असेल. त्यानुसार त्यांनी पैसे खात्यावर पाठवले. विलास घरी निघून गेला. दि. ३ मे २०२१ रोजी सचिन खेसे याचा विलासला फोन आणि 'दीड लाख रुपये द्या' अशी मागणी केली. त्यावर विलास म्हणाला की, माझ्याकडे रोख रक्कम नाही. मी चेकद्वारे तुम्हाला देतो. दरम्यान इतर तिघांनी पुऱ्या फोनद्वारे पैशाची मागणी केली. विलास त्यांना पुऱ्या चेकद्वारे पैसे देतो असे सांगितले. त्याचेळी चेक असतांनाही तो त्यांनी नाकारला. त्यानंतर त्यांनी वेळोवेळी पैशाची मागणी केली. वेळोवेळी होणा-या या मानसिक छळाला कंटाळून असेल. विलास यांनी नगर तालुका पोलीस स्टेशनमध्ये त्यांच्याविरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला. रूपालीसह अमोल मोरे, सचिन खेसे, महेश बागले, सागर खरमाळे यांची नावे गुन्ह्यात निषप्त झाली. यातील सागर खरमाळे फरार असेही इतरांना पोलिसांनी अटक केली आहे. आरोपी रूपाली हिला लागली. मुलगी असल्याने कोटीमध्ये तिला जामिनावर सोडले आहे. इतर सर्व दाढे जेलमध्ये आहेत. नगर तालुका पोलीस स्टेशनचे सहाय्यक पोलिस निरीक्षक राजेंद्र सानप यांच्या पथकाने हनी ट्रैप प्रकरणातील आरोपीविळाकारवाई करून त्यांना जेरबंद केले.

ज्ञानकांवद त्रिवर्षीय पुण्यात्मक उत्तम उत्तम आहे, तर यून कर संसार सुरक्षीत करतो, असं सांगनु अजीज बाबा याने पीडितेला आपल्य घरी बोलावलं. २३ वर्षीय पीडित महिला अजीज बाबाच्या घरी गेला असता, आरोपीनं तिला पाण्यातून गुंगीचं औषध दिलं. तिला गुंगी येताच आरोपीनं पीडितेला विवस्त करत तिचे अश्लील फोटो आणि व्हिडीओज शूट केले. संबंधित व्हिडीओ व्हायरल करण्याची धमकी देत नाराधमाने तिच्यावर अत्याचार केला आहे. हे प्रकरण एवढ्यावरच थांबलं नाही तर मुख्य आरोपी अजीजचा मित्र शेख याहिया यानेही पीडितेकडं लैंगिक सुखाची मागणी केली. तसेच अजीज बाबा याने काढलेले सर्व फोटो आणि व्हिडीओज आरोपीनं पीडित महिलेच्या पतीला पाठवून तिर्च बदनामी करण्याचा प्रयत्न केला आहे. या प्रकरणी पीडितेनं मुख्य आरोपी अजीज बाबासोबत त्याचा मित्र शेख याहिया याच्याविरोधात फिर्याद दाखल केली आहे. पोलिसांनी बलात्कार, जाडूटोणा प्रतिबंधक कायदा आणि ब्लॅकमेलच्या कलमाअंतर्गत गुन्हा दाखल केला आहे. याप्रकरण पोलिसांनी शेख याहिया याला अटक केली आहे. मुख्य आरोपी अजीज बाबा सध्या फरार असून पोलीस त्याचा शोध घेत आहेत.

पान ८ वरून....

जिल्हा वार्षिक नियोजनेचा २०२१-२२...

विशेष घटक कार्यक्रमा अंतर्गत ११९ कोटी ४ लक्ष रुपये तर सर्वसाधारण साठी १७५ कोटी ९२ लक्ष रुपये असे एकूण जिल्हा वार्षिक योजने अंतर्गत ४०५ कोटी २४ लक्ष रुपये सन २०२१-२२साठी मंजूर करण्यात आले. सर्वसाधारण जिल्हा वार्षिक योजनेच्या मर्यादिव्यतिरिक्त वाढीच मागणीसह आराखड्यास मान्यता देण्यात आली. त्याचप्रमाणे अनुसूचित जाती उपयोजनेच्या व आदिवासर्व उपयोजना बाब्य क्षेत्राच्या सन २०२१-२०२२ च्या आराखड्यास मान्यता देण्यात आली. यावेळी आयत्या वेळच्या विषयांना मान्यत खालील प्रमाणे देण्यात आली. सर्वसाधारण जिल्हा वार्षिक योजनेतर्गतच्या महाराष्ट्र नगरोत्थान महाभियान, नागरी दलितेत वस्त्यांमध्ये सुधारणा, अग्रिशमन व आणीबाणीच्या सेवांचे बळकटीकरण, गिरीस्थाननगरपरिषदांना पर्यटनासाठी विशेष अनुदान व लोकशाहीरअण्णाभाऊ साठे नागरी दलितवस्ती सुधारणा योजना योजनांतर्गतच्या सन २०२०-२१ च्या मूळ मान्य आराखड्याबाहेरील सोबतच्या यादीतील कामांना जिल्हा नियोजन समितीची मान्यता प्रदान करण्यासाठीचा प्रस्ताव जिल्हा प्रशासन अधिकारी, नगरपालिक प्रशासन यांनी सादर केला. त्यास मान्यता देण्यात आली. पालघर जिल्हातील बडाराई येथील मच्छीमार श्रीधर चामरे यांच्यावर पाकिस्तानी सैनिकांनी भारतीय समुद्र हृदीत केलेल्या गोळीबारात मृत्यु झाला होता. शासनामार्फत पालकमंत्री दादाजी भूसे यांनी अधिकाऱ्यांन दिले. कार्यक्रमाचे प्रास्तविक जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी पालघर मळिनाथ कांबळे यांनी तर सुत्रसंचलन जिल्हा बाल संरक्षण अधिकारी किनारे दारोड यांनी केले. आपल्या परिसरातील असलेले एक पालक किंवा दोन्ही पालक कोविड-१९ या आजारामुळे दावावलेले असतील तर अशा कुटुंबातील बालकांना शासनाच्या विविध योजनेचा लाभ देणे करीता जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी कार्यालय पालघर पत्ता : मातोश्री बंगला, आर्यन ग्राउंडच्या शेजारी विष्णु नगर रोड लोकमान्य पाडा, पालघर (प). पिन कोड ४०९४०४. या पत्त्यावर संपर्क करण्यात यावा. बालकांच्या कोणत्याही तक्रार, मदत, शासकीय योजनेच्या लाभासाठी १०९८ वर संपर्क करावा.

खा.सुधाकर श्रींगारे यांचा पाठपुरावा...

लातूर ते टेंभूरी या महामार्गाची अत्यंत दयनीय अवस्था झालेली होती ते लक्षात घेऊन संसदेच्या सभागृहात शुन्य प्रहारात प्रश्न उपस्थित करून केंद्रीय मंजी नितीन गडकरी यांची भेट घेतली होती. त्यावेळी त्यांनी सकारात्मक प्रतिसाद देऊन स्त्याच्या नुतनीकणाला परवानगा देण्यासाठी सकारात्मक प्रतिसाद दिला होता. त्या कामाला प्रत्यक्ष सुरुवात करण्यात आले आहे. यासाठी सततचा पाठपुरावा कार्म आला आहे. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी, केंद्रीय मंजी नितीन गडकरी यांची आभार मानतो.

देवणी पोलीस ठाण्याची शांतता ...

अखिल तांबोळी, इर्शाद शेख, माजीद तांबोळी आदी पदाधिकारी कार्यकर्ते नागरिक उपस्थित होते. यावेळी पि एस आय शेख, पो.हे का. विनायक कांबळे, अक्रम शेख यांच्यासह पोलिस कर्मचारी उपस्थित होते.

शिवकुमार शिरापुरे यांचं दुःखद निधन

देवणी : देवणी येथील निलंगा आगार येथे सहायक कारागार बहुव्यवसाय या पदावर कार्यरत असलेले एसटी कर्मचारी शिवकुमार भानुदास शिरापुरे वय ३७ वर्षे यांचं दिनांक २०/११/२०२१ रोजी पहारे ३:५५ वाजता दुःखद निधन झाले.यांच्या पाश्वात्य पत्ती, तीन मुली, एक मुलगा असा परिवार आहे. आज शिवकुमार शिरापुरे यांच्यावर देवणी येथील सार्वजनिक समशानभूमीत अंत्यसंस्कार करण्यात आले. शिवकुमार हे गरीबी परिस्थितीवर मात करून एसटी महामंडळात नोकरी मिळवली होती पण अशातच एसटी कर्मचार्यांच्या वरीने आंदोलन सुरु आहे. यामुळं शिवकुमारला अनेक दिवसांपासून अस्वस्थपणा जाणवत होता एका दिवशी पहाटेच्या सुमारास झोपेतू उठले असता त्यांना चक्र आला त्यांचं डोक दगडावर आपले यामुळ डोक्याला जबर मार लागला होता. शिवकुमार यांच्या परिवारावर लातूरच्या रुणालयात उपचार सूरु असताना आज पहाटेच्या सुमारास त्यांचं दुँदेवी मृत्यु झाला. परिवारातील एकटा कमवता असल्याने परिवाराच आधारच निघून गेला. यामुळे शिवकुमार यांच्या परिवारावर मोठं संकट आलं आहे. शिवकुमाराच्या दुःखद निधनामुळे परिसरात हळहळ व्यत होत आहे. कै.शिवकुमार शिरापुरे यांना एसटी कर्मचारी यंत्र अभियंत लातूर शितलजी बिरादार,निलंगा आगार व्यवस्थापक राठोड सर,कोळ सर सहाय्यक कार्यशाळा अधीक्षक निलंगा व सोबतीने काम करत असलेले अनेक कर्मचाऱ्यांनी श्रद्धांजली वाहिली.

ਪਾਨ ੮ ਵਰਕਨ...

जिल्हा वाषिक नियोजनेचा २०२१-२२..

वेशेष घटक कायक्रमा अतगत ११९ काटा ४ लक्ष रुपय ते सर्वसाधारण साठी १७५ कोटी ९२ लक्ष रुपये असे एकूण जिल्हा वार्षिक योजने अंतर्गत ४०५ कोटी २४ लक्ष रुपये सन २०२१-२२साठी मंजूर करण्यात आले. सर्वसाधारण जिल्हा वार्षिक योजनेच्या मर्यादिव्यतिरिक्त वाढीव मागणीसह आराखड्यास मान्यता देण्यात आली. त्याच्यप्रमाणे अनुसूचित जाती उपयोजनेच्या व आदिवार्स उपयोजना बाह्य क्षेत्राच्या सन २०२१-२०२२ च्या आराखड्यास मान्यता देण्यात आली. यावेळी आयत्या वेळच्या विषयांना मान्यता खालील प्रमाणे देण्यात आली. सर्वसाधारण जिल्हा वार्षिक योजनेतर्गतच्या महाराष्ट्र नगरोत्थान महाभियान, नागरी दलितेत वस्त्यांमध्ये सुधारणा, अग्रिशमन व आणीबाणीच्या सेवांचे बळकटीकण, गिरीस्थाननगरपरिषदांना पर्यटनासाठी विशेष अनुदान व लोकशाहीरअण्णाभाऊ साठे नागरी दलितवस्ती सुधारणा योजना या योजनांतर्गतच्या सन २०२०-२१ च्या मूळ मान्य आराखड्याबाहेरील सोबतच्या यादीतील कामांना जिल्हा नियोजन समितीची मान्यता प्रदान करण्यासाठीचा प्रस्ताव जिल्हा प्रशासन अधिकारी, नगरपालिक प्रशासन यांनी सादर केला. त्यास मान्यता देण्यात आली. पालघर जिल्हातील बडराई येथील मच्छीमार श्रीधर चामरे यांच्यावर पाकिस्तानी सैनिकांनी भारतीय समुद्र हृदीत केलेल्या गोळीबारात मृत्यु झाला होता. शासनामार्फत पालकमंत्री दादाजी भूसे यांनी त्यांच्या कुटुंबियां ५ लाखाचा धनादेश सुरुद्द केला. केळवा कीनारपट्टी येथिल पर्यटनाच्या दुष्टीने सुविधा उपलब्ध करून देण्यासाठी पालकमंत्री यांनी केळवा समुद्र किनारा येथे पाहणी करूना अधिकाऱ्यांना समुद्र किनाऱ्यावर सुविधा उपलब्ध करून देण्याकरीता सुचाना केल्या.

योजनेचा लाभ म्हणून दूस महा रु ११००/- बयाच्या १८ व

पालकमंत्री दादाजी भुसे यांनी सांगितले. जिल्हातील अनाथ बालकांना व विधवा महिलांना शासनाच्या विविध योजनेचा लाभ तात्काळ देण्यात यावा असे असे निर्देशहि पालकमंत्री दादाजी भुसे यांनी अधिकाऱ्यांना दिले. कार्यक्रमाचे प्रास्तविक जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी पालघर मळिनाथ कांबळे यांनी तर सुत्रसंचलन जिल्हा बाल संरक्षण अधिकारी विनोद राठोड यांनी केले. आपल्या परिसरातील असलेले एक पालक किंवा दोन्ही पालक कोविड-१९ या आजारामुळे दावावलेले असतील तर अशा कुट्रिबाटील बालकांना शासनाच्या विविध योजनेचा लाभ देणे कीरीता जिल्हा महिला व बाल विकास अधिकारी कार्यालय पालघर पत्ता : मातोश्री बंगला, आर्यन ग्राउंडच्या शेजारी विष्णु नगर रोड लोकमान्य पाढा, पालघर (प). पिन कोड ४०९४०४. या पत्त्यावर संपर्क करण्यात यावा. बालकांच्या कोणत्याही तक्रार, मदत, शासकीय योजनेच्या लाभासाठी १०९८ वर संपर्क करावा.

खा.सुधाकर श्रृंगार याचा पाठपुरावा..

लांगू त टम्हारा वा महामानाचा अत्यंत दवानाच अवस्था झाली होती ते लक्षात घेऊन संसदेच्या सभागृहात शुन्य प्रहरात प्रश्न उपस्थित करून केंद्रीय मंजी नितीन गडकरी यांची भेट घेतली होती. त्यावेळी त्यांनी सकारात्मक प्रतिसाद देऊन रस्त्याच्या नुतनीकरणाला परवानगा देण्यासाठी सकारात्मक प्रतिसाद दिला होता. त्या कामाला प्रत्यक्ष सुरुवात करण्यात आलेले आहे. यासाठी सततचा पाठपुरावा कार्म आला आहे. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी, केंद्रीय मंजी नितीन गडकरी यांचे आभार मानतो.

देवणी पोलीस ठाण्याची शांतता ..

अखिल तांबोळी, इर्शाद शेख, माजीद तांबोळी आदी पदाधिकारी
कार्यकर्ते नागरिक उपस्थित होते. यावेळी पि एस आय शेख, पो.हे
का. विनायक कांबळे, अक्रम शेख यांच्यासह पोलिस कर्मचारी
उपस्थित होते.

शिवकमार शिरापरे यांचं दःखद निधन

देवणी : देवणी येथील निलंगा आगार येथे सहायक कारागी बहुव्यवसाय या पदावर कार्यरत असलेले एसटी कर्मचारी शिवकुमार भानुदास शिरापुरे वय ३७ वर्षे यांचं दिनांक २०/११/२०२१ रोजी पहाटे ३:५५ वाजता दुःखद निधन झाले. यांच्या पाश्चात्य पत्ती, तीन मुली, एक मुलगा असा परिवार आहे. आज शिवकुमार शिरापुरे यांच्यावर देवणी येथील सार्वजनिक समशानभूमीत अंत्यसंस्कार करण्यात आले. शिवकुमार हे गरीबी परिस्थितीवर मात करून एसटी महामंडळात नोकरी मिळवली होती पण अशातच एसटी कर्मचाऱ्यांच्या बतीने आंदोलन सरू आहे यामुळे शिवकुमाराला अनेक टिवारीपासून

विश्वास ठेवून ठोठावले मांत्रिकाचे दार.

केली आहे. याप्रकरणी पीडित महिलेनं पोलिसांत तक्रार दाखल केली आहे. फिर्यांद दाखल होताच पोलिसांनी एका आरोपीला अकेली आहे. न्यायालयाने त्याला ६ दिवसांची पोलीस कोठडी सुनावा आहे. या घटनेचा पुढील तपास पोलीस करत आहेत. शेष याहिया उंचकू अटक केलेल्या आरोपीचं नाव आहे. तर मुख्य आरोपी अजीज बफरार असून पोलीस त्याचा शोध घेत आहेत. पोलिसांनी दिलेला माहितीनुसार, २३ वर्षीय पीडित विवाहितेचं आपल्या सासरणीलोकांसोबत वाद सुरु होता. छोट्या छोट्या कारणातून तिचे सासरणीमध्ये मंडळींसोबत खटके उडत होते. आरोपीनं पीडितेच्या कौटुंबीक वादफायदा उचलत, तिच्यावर जादूटोणा झाल्याचं सांगितलं. जादूटे

जिल्हा वार्षिक नियोजनाचा २०२१-२२साठी ४०७ कोटी २४ लाखांचा आराखडा मंजूर!

● २०२०-२०२१ च्या पुनर्विनियोजन प्रस्तावास मान्यता ● विकास कामे वेळेत पूर्ण करा -दादाजी भुसे

पालघर/प्रतिनिधी

चालू आर्थिक वर्षात विविध कारणांमुळे जिल्हा वार्षिक योजनांचा निधी कमी प्रमाणात खर्च झाला आहे. राजेंद्र गावीत, आमदार सर्वश्री रविंद्र फाटक, दौलत दोरोडा, शांतराम मोरे, राजेश पाटील, विकास निकोले, सुनील जिल्हायाची विकासकामे वेळेत करून हा निधी मार्चेण्यांचे खर्च भुसारा, श्रीनिवास वनगा, जिल्हाधिकारी डॉ. माणिक कांगडासाठी प्रशासनासह सर्वांनी योगदान दावे, असे गुरुसळ, जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी आवाहन पालकमंत्री दादाजी भुसे यांनी आज केले. जिल्हा नियोजन समितीची सर्व साधारण जिल्हा वार्षिक योजनांची नियोजन अधिकारी ब.च. चौरे तसेच विविध विभागांचे विभाग प्रमुख उपस्थित होते.

सभागृहात राज्याचे कृषी, मारी सैनिक कल्याण मंत्री तथा पालघर जिल्हाचे पालकमंत्री श्री. भुसे यांच्या इतिवृत्त व त्यावर कलेत्या कायदावाहीच्या अनुपालन अधिक्षेत्राली संपर्क झाली. त्यावेळी ते बोलत होते.

यावेळी जिल्हा परिषदेचे अध्यक्ष्या वैदेही वाढाण, खासदार राजेंद्र गावीत, आमदार सर्वश्री रविंद्र फाटक, दौलत दोरोडा, शांतराम मोरे, राजेश पाटील, विकास निकोले, सुनील जिल्हायाची विकासकामे वेळेत करून हा निधी मार्चेण्यांचे खर्च भुसारा, श्रीनिवास वनगा, जिल्हाधिकारी डॉ. माणिक कांगडासाठी प्रशासनासह सर्वांनी योगदान दावे, असे गुरुसळ, जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी आवाहन पालकमंत्री दादाजी भुसे यांनी आज केले. जिल्हा नियोजन अधिकारी ब.च. चौरे तसेच विविध विभागांचे विभाग प्रमुख उपस्थित होते.

प्रारंभी जिल्हा नियोजन समितीने मारील बैठकीतील इतिवृत्त व त्यावर कलेत्या कायदावाहीच्या अनुपालन अधिक्षेत्राली संपर्क झाली. तसेच जिल्हा वार्षिक

...पान ६ वर

भिवंडीतील यंत्रमाग कारखान्यात काम करणाऱ्या नऊ बांगलादेशी अटक, गुन्हे शाखेच्या पोलिसांची कारवाई

भिवंडी/अभिजित हिं

भारतात छुप्या मार्गाने येऊन भिवंडी शहरात बेकापेटेशनपणे हारणाऱ्या नऊ बांगलादेशी नागरिकांना एका यंत्रमाग कारखान्यावर तापा मारून गुन्हे शाखा भिवंडीच्या पोलिसांनी अटक केली आहे.

सलीम अर्मीन शेख (३०), गपसल अबुल हमन शेख (२७), मो.शाहीन मोहम्मद अब्दुर अली शेख (२४), मोहम्मद मासूम शेखदुल्ला इस्लाम (२१), तरुणमणीराम त्रिपुरा (२१), सुमनमणीराम त्रिपुरा (२१), इस्माईल अबुताहेर खान (१९), आजम युसुफ खान (१९), मोहम्मद अमीर अबुसुफियान (२६) अशी गजाआड करण्यात आलेल्या बांगलादेशी नागरिकांनी नावे आहेत. भिवंडी गुन्हे शाखेचे बरिष्ठ पोलीस निरीक्षक अशोक होनमाने यांना खबर्याचा मार्फत माहिती मिळाली

कि, बांगलादेशी नऊ नागरिकांनी भारताचा अधिकृत पापत्र किंवा भारत देश किंवा बांगलादेशाचा अधिकृत परवाना नसताना पैसे कमावण्याच्या उद्देशे छुप्या मार्गाने दलालाच्या मदतीने बांगलादेशातून हाबादा रेल्वे स्टेशन येथे येवून रेल्वेने प्रथम कल्याण व नंतर भिवंडीतील सरवती येथे येवून अनधिकृतपणे वास्तव्यास राहन अवूनी टेक्सटाइल्समध्ये काम करीत असल्याची खबर दिली. त्यांनंतर भिवंडी गुन्हे शाखेचे बरिष्ठ पोलीस निरीक्षक अशोक

गुन्हे शाखेने यांना खबर्याचा अधिकृत मार्फत माहिती मिळाली गुन्हे शाखेने कारखान्यावर छापा टाकला सुविधा मिळवण्याचा प्रयत्न केला असल्याचे सांगण्यात आले आहे. या नऊ बांगलादेशीना कोणावापैलिसांच्या ताब्यात देण्या शुक्रवारी दुपारी अटक करून न्यायालयात हजर केले असता त्यांना २२ नोव्हेंबरपर्यंत पोलीसी कोठडी सुनावण्यात आली आहे. अधिक तपास पोऱीन एन.बी. गिरासे करीत आहेत. बांगलादेशी नागरिकाच्या अटकेने भिवंडीत मोर्चा प्रमाणात बांगलादेशी असण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे.

सुविधा मिळवण्याचा प्रयत्न केला असल्याचे सांगण्यात आले आहे. या नऊ बांगलादेशीना कोणावापैलिसांच्या ताब्यात देण्या शुक्रवारी दुपारी अटक करून न्यायालयात हजर केले असता त्यांना २२ नोव्हेंबरपर्यंत पोलीसी कोठडी सुनावण्यात आली आहे. अधिक तपास पोऱीन एन.बी. गिरासे करीत आहेत. बांगलादेशी नागरिकाच्या अटकेने भिवंडीत मोर्चा प्रमाणात बांगलादेशी असण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे.

बाशी ते लातूर रस्त्याच्या नुतनीकरणाचे काम सुरु

खा.सुधाकर शृंगारे यांचा पाठपुराव्यामुळे उदगीर ते टेंभूर्णी लातूर महामार्गाचा प्रश्न संसदेत मांडला!

लातूर/करको अंबावास

लातूर जिल्हातील आषां ते उदगीर व टेंभूर्णी ते लातूर या राशीय महामार्गाची दुरावस्था झाली असून यास केंद्र सरकारकडून नुतनीकरणास परवानामी द्यावी यासाठी खासदार सुधाकर शृंगारे यांनी संसदेत प्रश्न मांडल सतत पाठपुरावा केला होता. तो कामी आला असून या रस्त्याच्या नुतनीकरणास मुश्वात करण्यात आली आहे. या संदर्भात केंद्रीय परिवहन आणि राजमार्ग मंत्री नितीन गडकीरी यांची भेट घेऊन त्यांना निवेदन दिले होते. यावेळी केंद्रीय मंत्री नितीन गडकीरी यांनी सकारात्मक प्रतिसाद दिल्याचे खासदार शृंगारे यांनी सांगितले होते. तसेच त्यावेळी लोकसभेत खा.शृंगारे यांनी आषां ते उदगीर व टेंभूर्णी ते लातूर राशीय महामार्गाचा प्रश्न संसदेत मांडला होता. तो कामी आला असून या रस्त्याच्या नुतनीकरणास मुश्वात करण्यात आली आहे. या संदर्भात केंद्रीय परिवहन आणि राजमार्ग मंत्री नितीन गडकीरी यांची भेट घेऊन त्यांना निवेदन दिले होते. यावेळी केंद्रीय मंत्री नितीन गडकीरी यांनी सकारात्मक प्रतिसाद दिल्याचे खासदार शृंगारे यांनी सांगितले होते. तसेच त्यावेळी लोकसभेत खा.शृंगारे यांनी आषां ते उदगीर व टेंभूर्णी ते लातूर राशीय महामार्गाचा प्रश्न संसदेत मांडला होता. यामुळे नाहक त्रास वाहन चालकांना चालकांना होत आहे. या महामार्गावर खड्डे होण्याची आवश्यकता असून या महामार्गावर पावरवात्यात तर परीस्थिती खूपच किंवट झालेली असते. प्रत्यक्षात काम सुरु होण्यास विलंब होते असल्याचे केंद्रीय मंत्री गडकीरी यांना भेटून प्रत्याव्दारे केलेली होती. त्यासोबत टेंभूर्णी ते लातूर या राशीय मार्गाची खूपच दुरावस्था झाली आहे. टेंभूर्णीही लातूर हा मार्ग चार पदी होण्याची आवश्यकता असून या महामार्गावर खड्डे आवश्यक आहे. या असल्यामुळे उदगीर लातूर या राशीय मार्गाची खूपच किंवट झालेली असते. प्रत्यक्षात काम सुरु होण्यास विलंब होते असल्याचे केंद्रीय मंत्री गडकीरी यांनी भेटून प्रत्याव्दारे केलेली होती. त्यासोबत टेंभूर्णी ते लातूर या राशीय मार्गाची खूपच दुरावस्था झाली आहे. टेंभूर्णीही लातूर हा मार्ग चार पदी होण्याची आवश्यकता असून या महामार्गावर खड्डे आवश्यक आहे. या असल्यामुळे उदगीर लातूर या राशीय मार्गाची खूपच किंवट झालेली असते. प्रत्यक्षात काम सुरु होण्यास विलंब होते असल्याचे केंद्रीय मंत्री गडकीरी यांनी भेटून प्रत्याव्दारे केलेली होती. त्यासोबत टेंभूर्णी ते लातूर या राशीय मार्गाची खूपच दुरावस्था झाली आहे. टेंभूर्णीही लातूर हा मार्ग चार पदी होण्याची आवश्यकता असून या महामार्गावर खड्डे आवश्यक आहे. या असल्यामुळे उदगीर लातूर या राशीय मार्गाची खूपच किंवट झालेली असते. प्रत्यक्षात काम सुरु होण्यास विलंब होते असल्याचे केंद्रीय मंत्री गडकीरी यांनी भेटून प्रत्याव्दारे केलेली होती. त्यासोबत टेंभूर्णी ते लातूर या राशीय मार्गाची खूपच दुरावस्था झाली आहे. टेंभूर्णीही लातूर हा मार्ग चार पदी होण्याची आवश्यकता असून या महामार्गावर खड्डे आवश्यक आहे. या असल्यामुळे उदगीर लातूर या राशीय मार्गाची खूपच किंवट झालेली असते. प्रत्यक्षात काम सुरु होण्यास विलंब होते असल्याचे केंद्रीय मंत्री गडकीरी यांनी भेटून प्रत्याव्दारे केलेली होती. त्यासोबत टेंभूर्णी ते लातूर या राशीय मार्गाची खूपच दुरावस्था झाली आहे. टेंभूर्णीही लातूर हा मार्ग चार पदी होण्याची आवश्यकता असून या महामार्गावर खड्डे आवश्यक आहे. या असल्यामुळे उदगीर लातूर या राशीय मार्गाची खूपच किंवट झालेली असते. प्रत्यक्षात काम सुरु होण्यास विलंब होते असल्याचे केंद्रीय मंत्री गडकीरी यांनी भेटून प्रत्याव्दारे केलेली होती. त्यासोबत टेंभूर्णी ते लातूर या राशीय मार्गाची खूपच दुरावस्था झाली आहे. टेंभूर्णीही लातूर हा मार्ग चार पदी होण्याची आवश्यकता असून या महामार्गावर खड्डे आवश्यक आहे. या असल्यामुळे उदगीर लातूर या राशीय मार्गाची खूपच किंवट झालेली असते. प्रत्यक्षात काम सुरु होण्यास विलंब होते असल्याचे केंद्रीय मंत्री गडकीरी यांनी भेटून प्रत्याव्दारे केलेली होती